

THE PALIVERSE PROJECT

Το σύμπαν της σοφίας του Βούδα

Ο Τριμερής Κανόνας (Tīpiṭaka)

Ο Κανόνας των Ομιλιών (Sutta Piṭaka)

4. Η συλλογή των αριθμημένων ομιλιών (4. Aṅguttara Nikāya)

10. Το βιβλίο των δέκα (10. Dasakanipāṭapāḷi)

4. Η τέταρτη πεντηκοντάδα (4. Catutthapaṇṇāsakaṃ)

[AN 10.155-210, PTS 5.248-5.310]

PaliVerse

4. Η συλλογή των αριθμημένων ομιλιών

10. Το βιβλίο των δέκα

4. Η τέταρτη πεντηκοντάδα

1. Το κεφάλαιο για τα άτομα

1. Η ομιλία για το με ποιον πρέπει να συναναστρεφόμαστε

155. «Προικισμένο με δέκα ιδιότητες, μοναχοί, ένα άτομο δεν πρέπει να συναναστρέφεται κανείς. Ποιες δέκα; Έχει λανθασμένη άποψη, έχει λανθασμένο λογισμό, έχει λανθασμένη ομιλία, έχει λανθασμένη πράξη, έχει λανθασμένο βιοπορισμό, έχει λανθασμένη προσπάθεια, έχει λανθασμένη μνήμη, έχει λανθασμένη αυτοσυγκέντρωση, έχει λανθασμένη γνώση, έχει λανθασμένη απελευθέρωση - με αυτές τις δέκα ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένο ένα άτομο δεν πρέπει να συναναστρέφεται κανείς.

«Προικισμένο με δέκα ιδιότητες, μοναχοί, ένα άτομο πρέπει να συναναστρέφεται κανείς. Ποιες δέκα; Έχει ορθή άποψη, έχει ορθό λογισμό, έχει ορθή ομιλία, έχει ορθή πράξη, έχει ορθό βιοπορισμό, έχει ορθή προσπάθεια, έχει ορθή μνήμη, έχει ορθή αυτοσυγκέντρωση, έχει ορθή γνώση, έχει ορθή απελευθέρωση - με αυτές τις δέκα ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένο ένα άτομο πρέπει να συναναστρέφεται κανείς».

2-12. Οι ομιλίες για το με ποιον πρέπει να συντροφεύουμε και τα λοιπά

156-166. «Προικισμένο με δέκα ιδιότητες, μοναχοί, ένα άτομο δεν πρέπει να συνδέεται κανείς... κ.λπ... πρέπει να συνδέεται κανείς... κ.λπ... δεν πρέπει να υπηρετεί κανείς... πρέπει να υπηρετεί κανείς... κ.λπ... δεν είναι άξιος τιμής... είναι άξιος τιμής... κ.λπ... δεν είναι αξιέπαινος... είναι αξιέπαινος... κ.λπ... είναι ασεβής... είναι ευσεβής... κ.λπ... είναι χωρίς σεβασμό... είναι με σεβασμό... κ.λπ... δεν επιτυγχάνει... επιτυγχάνει... κ.λπ... δεν εξαγνίζεται... εξαγνίζεται... κ.λπ... δεν υπερβαίνει την αλαζονεία... υπερβαίνει την αλαζονεία... κ.λπ... δεν αυξάνεται στη σοφία... αυξάνεται στη σοφία... κ.λπ...

«Παράγει πολλή αξιόμεμπτη πράξη... παράγει πολλή αξιέπαινη πράξη. Ποιες δέκα; Έχει ορθή άποψη, έχει ορθό λογισμό, έχει ορθή ομιλία, έχει ορθή πράξη, έχει ορθό βιοπορισμό, έχει ορθή προσπάθεια, έχει ορθή μνήμη, έχει ορθή αυτοσυγκέντρωση, έχει ορθή γνώση, έχει ορθή απελευθέρωση - με αυτές τις δέκα ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένο ένα άτομο παράγει πολλή αξιέπαινη πράξη».

Το κεφάλαιο των προσώπων, πρώτο.

2. Το κεφάλαιο για τον Τζάνουσσονι

1. Η ομιλία για την κάθοδο του βραχμάνου

167. Εκείνη την περίοδο ο βραχμάνος Τζανουσσόνι, την ημέρα της τήρησης των κανόνων, με λουσμένο κεφάλι, ντυμένος με ένα νέο ζευγάρι λινά ρούχα, κρατώντας μια χούφτα νωπά γρασίδια κούσα, στεκόταν στο πλάι, όχι μακριά από τον Ευλογημένο.

Ο Ευλογημένος είδε τον βραχμάνο Τζανουσσόνι, την ημέρα της τήρησης των κανόνων, με λουσμένο κεφάλι, ντυμένο με ένα νέο ζευγάρι λινά ρούχα, να κρατά μια χούφτα νωπά γρασίδια κούσα και να στέκεται στο πλάι. Αφού τον είδε, είπε στον βραχμάνο Τζανουσσόνι: «Γιατί λοιπόν εσύ, βραχμάνε, την ημέρα της τήρησης των κανόνων, με λουσμένο κεφάλι, ντυμένος με ένα νέο ζευγάρι λινά ρούχα, κρατώντας μια χούφτα νωπά γρασίδια κούσα, στέκεσαι στο πλάι; Τι συμβαίνει σήμερα στη βραχμανική οικογένεια;» «Η τελετή κατάβασης, αγαπητέ Γκόταμα, είναι σήμερα για τη βραχμανική οικογένεια».

«Πώς όμως, βραχμάνε, γίνεται η τελετή κατάβασης των βραχμάνων;» «Εδώ, αγαπητέ Γκόταμα, οι βραχμάνοι την ημέρα της τήρησης των κανόνων, με λουσμένο κεφάλι, ντυμένοι με ένα νέο ζευγάρι λινά ρούχα, αφού αλείψουν το έδαφος με νωπή κοπριά, αφού το στρώσουν με πράσινα γρασίδια κούσα, ετοιμάζουν τόπο ύπνου μεταξύ του σωρού άμμου και του δωματίου για φωτιά. Αυτοί εκείνη τη νύχτα, αφού σηκωθούν τρεις φορές, με ενωμένες παλάμες προσκυνούν τη φωτιά - 'Κατεβαίνουμε προς εσένα, αξιότιμε, κατεβαίνουμε προς εσένα, αξιότιμε'. Και με άφθονο βουτυρέλαιο, λάδι και βούτυρο ικανοποιούν τη φωτιά. Και αφού περάσει εκείνη η νύχτα, με εξαίσια στερεά και μαλακή τροφή ικανοποιούν τους βραχμάνους. Έτσι, αγαπητέ Γκόταμα, γίνεται η τελετή κατάβασης των βραχμάνων».

«Διαφορετικά, βραχμάνε, γίνεται η τελετή κατάβασης των βραχμάνων, και διαφορετικά στη διαγωγή των ευγενών γίνεται η τελετή κατάβασης». «Πώς όμως, αγαπητέ Γκόταμα, στη διαγωγή των ευγενών γίνεται η τελετή κατάβασης; Καλώς, ας μου διδάξει ο αξιότιμος Γκόταμα τη Διδασκαλία έτσι ώστε να κατανοήσω πώς στη διαγωγή των ευγενών γίνεται η τελετή κατάβασης».

«Τότε λοιπόν, βραχμάνε, άκουσε, πρόσεχε καλά· θα μιλήσω». «Ναι, αγαπητέ», απάντησε ο βραχμάνος Τζανουσσόνι στον Ευλογημένο. Ο Ευλογημένος είπε αυτό:

«Εδώ, βραχμάνε, ο ευγενής μαθητής σκέφτεται έτσι - 'Ο φόνος έμβιων όντων έχει κακό επακόλουθο τόσο στην παρούσα ζωή όσο και στη μελλοντική ζωή'. Αυτός, αφού αναλογιστεί έτσι, εγκαταλείπει τον φόνο έμβιων όντων· κατεβαίνει από τον φόνο έμβιων όντων».

...Η λήψη του μη δοσμένου έχει κακό επακόλουθο - τόσο στην παρούσα ζωή όσο και στη μελλοντική ζωή. Αυτός, αφού αναλογιστεί έτσι, εγκαταλείπει τη λήψη του μη δοσμένου· κατεβαίνει από τη λήψη του μη δοσμένου.

...Η λανθασμένη σεξουαλική συμπεριφορά έχει κακό επακόλουθο - τόσο στην παρούσα ζωή όσο και στη μελλοντική ζωή. Αυτός, αφού αναλογιστεί έτσι, εγκαταλείπει τη λανθασμένη σεξουαλική συμπεριφορά· κατεβαίνει από τη λανθασμένη σεξουαλική συμπεριφορά.

...Η ψευδολογία έχει κακό επακόλουθο - τόσο στην παρούσα ζωή όσο και στη μελλοντική ζωή. Αυτός, αφού αναλογιστεί έτσι, εγκαταλείπει την ψευδολογία· κατεβαίνει από την ψευδολογία.

...Η διχαστική ομιλία έχει κακό επακόλουθο - τόσο στην παρούσα ζωή όσο και στη μελλοντική ζωή. Αυτός, αφού αναλογιστεί έτσι, εγκαταλείπει τη διχαστική ομιλία· κατεβαίνει από τη διχαστική ομιλία.

...Η σκληρή ομιλία έχει κακό επακόλουθο - τόσο στην παρούσα ζωή όσο και στη μελλοντική ζωή. Αυτός, αφού αναλογιστεί έτσι, εγκαταλείπει τη σκληρή ομιλία· κατεβαίνει από τη σκληρή ομιλία.

...Η φλυαρία έχει κακό επακόλουθο - τόσο στην παρούσα ζωή όσο και στη μελλοντική ζωή. Αυτός, αφού αναλογιστεί έτσι, εγκαταλείπει τη φλυαρία· κατεβαίνει από τη φλυαρία.

...Η πλεονεξία έχει κακό επακόλουθο - τόσο στην παρούσα ζωή όσο και στη μελλοντική ζωή. Αυτός, αφού αναλογιστεί έτσι, εγκαταλείπει την πλεονεξία· κατεβαίνει από την πλεονεξία.

...Ο θυμός έχει κακό επακόλουθο - τόσο στην παρούσα ζωή όσο και στη μελλοντική ζωή. Αυτός, αφού αναλογιστεί έτσι, εγκαταλείπει τον θυμό· κατεβαίνει από τον θυμό.

...Η λανθασμένη άποψη έχει κακό επακόλουθο - τόσο στην παρούσα ζωή όσο και στη μελλοντική ζωή. Αυτός, αφού αναλογιστεί έτσι, εγκαταλείπει τη λανθασμένη άποψη· κατεβαίνει από τη λανθασμένη άποψη. Έτσι, βραχμάνε, στη διαγωγή των ευγενών υπάρχει η απόσυρση».

«Διαφορετικά, αγαπητέ Γκόταμα, είναι η απόσυρση των βραχμάνων, και διαφορετικά στη διαγωγή των ευγενών είναι η απόσυρση. Σε σύγκριση με αυτή την απόσυρση στη διαγωγή των ευγενών, αγαπητέ Γκόταμα, η απόσυρση των βραχμάνων δεν αξίζει ούτε ένα δέκατο έκτο κλάσμα. Θαυμάσιο, αγαπητέ Γκόταμα... κ.λπ... Ας με θεωρεί ο αξιότιμος Γκόταμα λαϊκό ακόλουθο που έχει καταφύγει στο καταφύγιο εφ' όρου ζωής από σήμερα και στο εξής». Πρώτο.

2. Η ομιλία για την κάθοδο του ευγενούς

168. «Θα σας διδάξω, μοναχοί, την ευγενή απόσυρση. Ακούστε το, προσέχετε καλά· θα μιλήσω». «Ναι, σεβάσμιε κύριε», απάντησαν εκείνοι οι μοναχοί στον Ευλογημένο. Ο Ευλογημένος είπε αυτό:

«Και ποια, μοναχοί, είναι η ευγενής απόσυρση; Εδώ, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής σκέφτεται έτσι - 'Ο φόνος έμβιων όντων έχει κακό επακόλουθο - τόσο στην παρούσα ζωή όσο και στη μελλοντική ζωή'. Αυτός, αφού αναλογιστεί έτσι, εγκαταλείπει τον φόνο έμβιων όντων· κατεβαίνει από τον φόνο έμβιων όντων.

... 'Η λήψη του μη δοσμένου έχει κακό επακόλουθο - τόσο στην παρούσα ζωή όσο και στη μελλοντική ζωή'. Αυτός, αφού αναλογιστεί έτσι, εγκαταλείπει τη λήψη του μη δοσμένου· κατεβαίνει από τη λήψη του μη δοσμένου.

... 'Η λανθασμένη σεξουαλική συμπεριφορά έχει κακό επακόλουθο... κ.λπ... κατεβαίνει από τη λανθασμένη σεξουαλική συμπεριφορά.

... 'Η ψευδολογία έχει κακό επακόλουθο... κ.λπ... κατεβαίνει από την ψευδολογία.

... 'Η διχαστική ομιλία έχει κακό επακόλουθο... κ.λπ... κατεβαίνει από τη διχαστική ομιλία.

... 'Η σκληρή ομιλία έχει κακό επακόλουθο... κ.λπ... κατεβαίνει από τη σκληρή ομιλία.

... 'Η φλυαρία έχει κακό επακόλουθο... κ.λπ... κατεβαίνει από τη φλυαρία.

... 'Η πλεονεξία έχει κακό επακόλουθο... κ.λπ... κατεβαίνει από την πλεονεξία.

... 'Ο θυμός έχει κακό επακόλουθο... κ.λπ... κατεβαίνει από τον θυμό.

«Και ποια, μοναχοί, είναι η ευγενής απόσυρση; Εδώ, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής σκέφτεται έτσι - 'Η λανθασμένη άποψη έχει κακό επακόλουθο τόσο στην παρούσα ζωή όσο και στη μελλοντική ζωή'. Αυτός, αφού αναλογιστεί έτσι, εγκαταλείπει τη λανθασμένη άποψη· κατεβαίνει από τη λανθασμένη άποψη. Αυτή ονομάζεται, μοναχοί, η ευγενής απόσυρση». Δεύτερο.

3. Η ομιλία στον Σανγκάραβα

169. Τότε ο βραχμάνος Σανγκάραβα πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, χαιρέτησε τον Ευλογημένο. Αφού ολοκλήρωσε την ευγενική και αξιομνημόνευτη συζήτηση, κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο βραχμάνος Σανγκάραβα είπε στον Ευλογημένο:

«Τι είναι άραγε, αγαπητέ Γκόταμα, η κοντινή όχθη, τι είναι η μακρινή όχθη;» «Ο φόβος έμβιων όντων, βραχμάνε, είναι η κοντινή όχθη, η αποχή από τον φόβο έμβιων όντων είναι η μακρινή όχθη. Η λήψη του μη δοσμένου, βραχμάνε, είναι η κοντινή όχθη, η αποχή από τη λήψη του μη δοσμένου είναι η μακρινή όχθη. Η λανθασμένη σεξουαλική συμπεριφορά είναι η κοντινή όχθη, η αποχή από τη λανθασμένη σεξουαλική συμπεριφορά είναι η μακρινή όχθη. Η ψευδολογία είναι η κοντινή όχθη, η αποχή από την ψευδολογία είναι η μακρινή όχθη. Η διχαστική ομιλία είναι η κοντινή όχθη, η αποχή από τη διχαστική ομιλία είναι η μακρινή όχθη. Η σκληρή ομιλία είναι η κοντινή όχθη, η αποχή από τη σκληρή ομιλία είναι η μακρινή όχθη. Η φλυαρία είναι η κοντινή όχθη, η αποχή από τη φλυαρία είναι η μακρινή όχθη. Η πλεονεξία είναι η κοντινή όχθη, η μη πλεονεξία είναι η μακρινή όχθη. Ο θυμός είναι η κοντινή όχθη, ο μη θυμός είναι η μακρινή όχθη. Η λανθασμένη άποψη είναι η κοντινή όχθη, η ορθή άποψη είναι η μακρινή όχθη. Αυτή λοιπόν, βραχμάνε, είναι η κοντινή όχθη, αυτή είναι η μακρινή όχθη.

«Λίγοι είναι αυτοί μεταξύ των ανθρώπων, οι άνθρωποι που πηγαίνουν στην άλλη όχθη·

ενώ αυτή η υπόλοιπη γενιά τρέχει κατά μήκος της όχθης.

«Όσοι όμως στην ορθά διακηρυγμένη Διδασκαλία ακολουθούν τη Διδασκαλία· αυτοί οι άνθρωποι θα φτάσουν στην άλλη όχθη, διασχίζοντας το βασίλειο του θανάτου τόσο δύσκολο να διαβεί.

«Εγκαταλείποντας τη σκοτεινή κατάσταση, ο σοφός ας αναπτύσσει τη φωτεινή·

από το σπίτι στην αστεγία έχοντας έρθει, στην απομόνωση όπου είναι δύσκολο να απολαύσει.

«Εκεί ας επιθυμεί την ευχαρίστηση, έχοντας εγκαταλείψει τις ηδονές, μη κατέχοντας τίποτα·

ας καθαρίσει τον εαυτό του ο σοφός από τις νοητικές μολύνσεις της συνείδησης.

«Αυτοί των οποίων στους παράγοντες της φώτισης η συνείδηση είναι ορθά καλά αναπτυγμένη·

στην παραίτηση από την κατοχή, μέσω της μη προσκόλλησης αυτοί που χαίρονται·

έχοντας εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές, λαμπροί, αυτοί στον κόσμο έχουν επιτύχει το τελικό Νιμπάνα». Τρίτη.

4. Η ομιλία για την κοντινή όχθη

170. «Θα σας διδάξω, μοναχοί, την κοντινή όχθη και τη μακρινή όχθη. Ακούστε το... κ.λπ... Και ποια είναι, μοναχοί, η κοντινή όχθη, και ποια είναι η μακρινή όχθη; Ο φόβος έμβιων όντων, μοναχοί, είναι η κοντινή όχθη, η αποχή από τον φόβο έμβιων όντων είναι η μακρινή όχθη. Η λήψη του μη δοσμένου είναι η κοντινή όχθη, η αποχή από τη λήψη του μη δοσμένου είναι η μακρινή όχθη. Η λανθασμένη σεξουαλική συμπεριφορά είναι η κοντινή όχθη, η αποχή από τη λανθασμένη σεξουαλική συμπεριφορά είναι η μακρινή όχθη. Η ψευδολογία είναι η κοντινή όχθη, η αποχή από την ψευδολογία είναι η μακρινή όχθη. Η διχαστική ομιλία είναι η κοντινή όχθη, η αποχή από τη διχαστική ομιλία είναι η μακρινή όχθη. Η σκληρή ομιλία είναι η κοντινή όχθη, η αποχή από τη σκληρή ομιλία είναι η μακρινή όχθη. Η φλυαρία είναι η κοντινή όχθη, η αποχή από τη φλυαρία είναι η μακρινή όχθη. Η πλεονεξία είναι η κοντινή όχθη, η μη πλεονεξία είναι η μακρινή όχθη. Ο θυμός είναι η κοντινή όχθη, ο μη θυμός είναι η μακρινή όχθη. Η λανθασμένη άποψη είναι η κοντινή όχθη, η ορθή άποψη είναι η μακρινή όχθη. Αυτή λοιπόν, μοναχοί, είναι η κοντινή όχθη, αυτή είναι η μακρινή όχθη.

«Λίγοι είναι αυτοί μεταξύ των ανθρώπων, οι άνθρωποι που πηγαίνουν στην άλλη όχθη·

ενώ αυτή η υπόλοιπη γενιά τρέχει κατά μήκος της όχθης.

«Όσοι όμως στην ορθά διακηρυγμένη Διδασκαλία ακολουθούν τη Διδασκαλία· αυτοί οι άνθρωποι θα φτάσουν στην άλλη όχθη, διασχίζοντας το βασίλειο του θανάτου τόσο δύσκολο να διαβεί.

«Εγκαταλείποντας τη σκοτεινή κατάσταση, ο σοφός ας αναπτύσσει τη φωτεινή·

από το σπίτι στην αστεγία έχοντας έρθει, στην απομόνωση όπου είναι δύσκολο να απολαύσει.

«Εκεί ας επιθυμεί την ευχαρίστηση, έχοντας εγκαταλείψει τις ηδονές, μη κατέχοντας τίποτα·

ας καθαρίσει τον εαυτό του ο σοφός από τις νοητικές μολύνσεις της συνείδησης.

«Αυτοί των οποίων στους παράγοντες της φώτισης η συνείδηση είναι ορθά καλά αναπτυγμένη·

στην παραίτηση από την κατοχή, μέσω της μη προσκόλλησης αυτοί που χαίρονται·

έχοντας εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές, λαμπροί, αυτοί στον κόσμο έχουν επιτύχει το τελικό Νιμπάνα». Τέταρτο.

5. Η πρώτη ομιλία για το μη σύμφωνο με τη Διδασκαλία

171. «Το μη σύμφωνο με τη Διδασκαλία, μοναχοί, πρέπει να αναγνωρίζεται και το μη επωφελές· το σύμφωνο με τη Διδασκαλία πρέπει να αναγνωρίζεται και το επωφελές. Έχοντας αναγνωρίσει το μη σύμφωνο με τη Διδασκαλία και το μη επωφελές, έχοντας αναγνωρίσει το σύμφωνο με τη Διδασκαλία και το επωφελές, όπως είναι σύμφωνο με τη Διδασκαλία, όπως είναι επωφελές, έτσι πρέπει να ακολουθήσει.

«Και τι, μοναχοί, είναι το μη σύμφωνο με τη Διδασκαλία και το μη επωφελές; Ο φόνος έμβιων όντων, η λήψη του μη δοσμένου, η λανθασμένη σεξουαλική συμπεριφορά, η ψευδολογία, η διχαστική ομιλία, η σκληρή ομιλία, η φλυαρία, η πλεονεξία, ο θυμός, η λανθασμένη άποψη - αυτό ονομάζεται, μοναχοί, το μη σύμφωνο με τη Διδασκαλία και το μη επωφελές.

«Και τι, μοναχοί, είναι το σύμφωνο με τη Διδασκαλία και το επωφελές; Η αποχή από τον φόνο έμβιων όντων, η αποχή από τη λήψη του μη δοσμένου, η αποχή από τη λανθασμένη σεξουαλική συμπεριφορά, η αποχή από την ψευδολογία, η αποχή από τη διχαστική ομιλία, η αποχή από τη σκληρή ομιλία, η αποχή από τη φλυαρία, η μη πλεονεξία, ο μη θυμός, η ορθή άποψη - αυτό ονομάζεται, μοναχοί, το σύμφωνο με τη Διδασκαλία και το επωφελές.

‘Το μη σύμφωνο με τη Διδασκαλία, μοναχοί, πρέπει να αναγνωρίζεται και το μη επωφελές· το σύμφωνο με τη Διδασκαλία πρέπει να αναγνωρίζεται και το επωφελές. Έχοντας αναγνωρίσει το μη σύμφωνο με τη Διδασκαλία και το μη επωφελές, έχοντας αναγνωρίσει το σύμφωνο με τη Διδασκαλία και το επωφελές, όπως είναι σύμφωνο με τη Διδασκαλία, όπως είναι επωφελές, έτσι πρέπει να ακολουθήσει’, έτσι αυτό που ειπώθηκε, εξαρτώμενο από αυτό ειπώθηκε». Πέμπτο.

6. Η δεύτερη ομιλία για το μη σύμφωνο με τη Διδασκαλία

172. «Το μη σύμφωνο με τη Διδασκαλία, μοναχοί, πρέπει να αναγνωρίζεται και το σύμφωνο με τη Διδασκαλία· το μη επωφελές πρέπει να αναγνωρίζεται και το επωφελές. Έχοντας αναγνωρίσει το μη σύμφωνο με τη Διδασκαλία και το σύμφωνο με τη Διδασκαλία, έχοντας αναγνωρίσει το μη επωφελές και το επωφελές, όπως είναι σύμφωνο με τη Διδασκαλία, όπως είναι επωφελές, έτσι πρέπει να ακολουθήσει». Αυτά είπε ο Ευλογημένος. Αφού είπε αυτά, ο Καλότυχος σηκώθηκε από τη θέση του και μπήκε στο μοναστήρι.

Τότε σε αυτούς τους μοναχούς, λίγο μετά την αναχώρηση του Ευλογημένου, ήρθε αυτή η σκέψη: «Αυτό, φίλοι, ο Ευλογημένος αφού απήγγειλε συνοπτικά τη σύνοψη, χωρίς να αναλύσει το νόημα αναλυτικά, σηκώθηκε από τη θέση του και μπήκε στο μοναστήρι - ‘Το μη σύμφωνο με τη Διδασκαλία, μοναχοί, πρέπει να αναγνωρίζεται και το σύμφωνο με τη Διδασκαλία· το μη επωφελές πρέπει να αναγνωρίζεται και το επωφελές. Έχοντας αναγνωρίσει το μη σύμφωνο με τη Διδασκαλία και το σύμφωνο με τη Διδασκαλία, έχοντας αναγνωρίσει το μη επωφελές και το επωφελές, όπως είναι σύμφωνο με τη Διδασκαλία, όπως είναι επωφελές, έτσι πρέπει να ακολουθήσει’. Ποιος

άραγε θα μπορούσε να αναλύσει αναλυτικά το νόημα αυτής της σύνοψης που απαγγέλλθηκε συνοπτικά από τον Ευλογημένο, της οποίας το νόημα δεν αναλύθηκε αναλυτικά;»

Τότε σε αυτούς τους μοναχούς ήρθε η σκέψη: «Αυτός ο σεβάσμιος Μαχακατσάνα είναι επαινεμένος από τον Διδάσκαλο και εκτιμημένος από τους νοήμονες συντρόφους στην άγια ζωή. Ο σεβάσμιος Μαχακατσάνα είναι ικανός να αναλύσει αναλυτικά το νόημα αυτής της σύνοψης που απαγγέλλθηκε συνοπτικά από τον Ευλογημένο, της οποίας το νόημα δεν αναλύθηκε αναλυτικά. Γιατί να μην πάμε εκεί όπου είναι ο σεβάσμιος Μαχακατσάνα· αφού πλησιάσουμε, να ρωτήσουμε τον σεβάσμιο Μαχακατσάνα για αυτό το θέμα. Όπως μας απαντήσει ο σεβάσμιος Μαχακατσάνα, έτσι θα το θυμόμαστε».

Τότε εκείνοι οι μοναχοί πήγαν εκεί όπου ήταν ο σεβάσμιος Μαχακατσάνα· αφού πλησίασαν, χαιρέτησαν τον σεβάσμιο Μαχακατσάνα. Αφού ολοκλήρωσαν την ευγενική και αξιομνημόνευτη συζήτηση, κάθισαν στο πλάι. Καθισμένοι στο πλάι, εκείνοι οι μοναχοί είπαν στον σεβάσμιο Μαχακατσάνα:

«Αυτό, φίλε Κατσάνα, ο Ευλογημένος αφού απήγγειλε συνοπτικά τη σύνοψη, χωρίς να αναλύσει το νόημα αναλυτικά, σηκώθηκε από τη θέση του και μπήκε στο μοναστήρι - 'Το μη σύμφωνο με τη Διδασκαλία, μοναχοί, πρέπει να αναγνωρίζεται και το σύμφωνο με τη Διδασκαλία· το μη επωφελές πρέπει να αναγνωρίζεται και το επωφελές. Έχοντας αναγνωρίσει το μη σύμφωνο με τη Διδασκαλία και το σύμφωνο με τη Διδασκαλία, έχοντας αναγνωρίσει το μη επωφελές και το επωφελές, όπως είναι σύμφωνο με τη Διδασκαλία, όπως είναι επωφελές, έτσι πρέπει να ακολουθήσει'.

«Σε εμάς, φίλε, λίγο μετά την αναχώρηση του Ευλογημένου, ήρθε αυτή η σκέψη: "Αυτό, φίλοι, ο Ευλογημένος αφού απήγγειλε συνοπτικά τη σύνοψη, χωρίς να αναλύσει το νόημα αναλυτικά, σηκώθηκε από τη θέση του και μπήκε στο μοναστήρι - το μη σύμφωνο με τη Διδασκαλία, μοναχοί... κ.λπ... έτσι πρέπει να ακολουθήσει'. Ποιος άραγε θα μπορούσε να αναλύσει αναλυτικά το νόημα αυτής της σύνοψης που απαγγέλλθηκε συνοπτικά από τον Ευλογημένο, της οποίας το νόημα δεν αναλύθηκε αναλυτικά;"

Σε εμάς, φίλε, ήρθε αυτή η σκέψη: 'Αυτός ο σεβάσμιος Μαχακατσάνα είναι επαινεμένος από τον Διδάσκαλο και εκτιμημένος από τους νοήμονες συντρόφους στην άγια ζωή. Ο σεβάσμιος Μαχακατσάνα είναι ικανός να αναλύσει αναλυτικά το νόημα αυτής της σύνοψης που απαγγέλλθηκε συνοπτικά από τον Ευλογημένο, της οποίας το νόημα δεν αναλύθηκε αναλυτικά. Γιατί να μην πάμε εκεί όπου είναι ο σεβάσμιος Μαχακατσάνα· αφού πλησιάσουμε, να ρωτήσουμε τον σεβάσμιο Μαχακατσάνα για αυτό το θέμα. Όπως μας απαντήσει ο σεβάσμιος Μαχακατσάνα, έτσι θα το θυμόμαστε'. Ας αναλύσει ο σεβάσμιος Μαχακατσάνα».

«Όπως, φίλοι, ένας άνθρωπος που επιθυμεί την ουσία, που αναζητά την ουσία, που περιφέρεται αναζητώντας την ουσία, περνώντας τη ρίζα ενός μεγάλου δέντρου που στέκεται και έχει ουσία, περνώντας τον κορμό, θα νόμιζε ότι πρέπει να αναζητήσει την ουσία στα κλαδιά και τα φύλλα· έτσι είναι αυτό το προσόν των σεβασμίων, ενώ ο Διδάσκαλος είναι παρών, προσπερνώντας εκείνον τον Ευλογημένο, νομίζετε ότι πρέπει να ρωτήσετε εμάς για αυτό το θέμα. Διότι, φίλοι, ο Ευλογημένος γνωρίζοντας γνωρίζει, βλέποντας βλέπει, έχει γίνει μάτι, έχει γίνει γνώση, έχει γίνει Διδασκαλία, έχει γίνει Βράχμα, είναι ο διδάσκων, ο διαδίδων, αυτός που οδηγεί στο νόημα, ο

δωρητής της αθανασίας, ο κύριος της Διδασκαλίας, ο Τατχάγκατα. Και αυτή ήταν η κατάλληλη στιγμή για να πλησιάσετε αυτόν τον ίδιο τον Ευλογημένο και να τον ρωτήσετε για αυτό το θέμα. Όπως σας απαντούσε ο Ευλογημένος, έτσι θα έπρεπε να το θυμάστε».

«Σίγουρα, φίλε Κατσάνα, ο Ευλογημένος γνωρίζοντας γνωρίζει, βλέποντας βλέπει, έχει γίνει μάτι, έχει γίνει γνώση, έχει γίνει Διδασκαλία, έχει γίνει Βράχμα, είναι ο διδάσκων, ο διαδίδων, αυτός που οδηγεί στο νόημα, ο δωρητής της αθανασίας, ο κύριος της Διδασκαλίας, ο Τατχάγκατα. Και αυτή ήταν η κατάλληλη στιγμή για να πλησιάσουμε αυτόν τον ίδιο τον Ευλογημένο και να τον ρωτήσουμε για αυτό το θέμα. Όπως μας απαντούσε ο Ευλογημένος, έτσι θα το θυμόμαστε. Αλλά ο σεβάσμιος Μαχακατσάνα είναι επαινεμένος από τον Διδάσκαλο και εκτιμημένος από τους νοήμονες συντρόφους στην άγια ζωή. Ο σεβάσμιος Μαχακατσάνα είναι ικανός να αναλύσει αναλυτικά το νόημα αυτής της σύνοψης που απαγγέλθηκε συνοπτικά από τον Ευλογημένο, της οποίας το νόημα δεν αναλύθηκε αναλυτικά. Ας αναλύσει ο σεβάσμιος Μαχακατσάνα χωρίς να το θεωρεί βάρος».

«Τότε λοιπόν, φίλοι, ακούστε, προσέχετε καλά· θα μιλήσω». «Ναι, φίλε», απάντησαν εκείνοι οι μοναχοί στον σεβάσμιο Μαχακατσάνα. Τότε ο σεβάσμιος Μαχακατσάνα είπε αυτό:

«Αυτό λοιπόν, φίλοι, που ο Ευλογημένος αφού απήγγειλε συνοπτικά τη σύνοψη, χωρίς να αναλύσει το νόημα αναλυτικά, σηκώθηκε από τη θέση του και μπήκε στο μοναστήρι - 'το μη σύμφωνο με τη Διδασκαλία, μοναχοί, πρέπει να αναγνωρίζεται... κ.λπ... έτσι πρέπει να ακολουθήσει'.

«Και τι, φίλοι, είναι το μη σύμφωνο με τη Διδασκαλία· και τι είναι το σύμφωνο με τη Διδασκαλία; Και τι είναι το μη επωφελές, και τι είναι το επωφελές; «Ο φόβος έμβιων όντων, φίλοι, είναι μη σύμφωνος με τη Διδασκαλία· η αποχή από τον φόβο έμβιων όντων είναι σύμφωνη με τη Διδασκαλία· και οι πολλές κακές φαύλες νοητικές καταστάσεις που προκύπτουν εξαιτίας του φόβου έμβιων όντων, αυτό είναι το μη επωφελές· και εξαιτίας της αποχής από τον φόβο έμβιων όντων πολλές καλές νοητικές καταστάσεις φτάνουν στην εκπλήρωση της διαλογιστικής ανάπτυξης, αυτό είναι το επωφελές.

«Η λήψη του μη δοσμένου, φίλοι, είναι μη σύμφωνη με τη Διδασκαλία· η αποχή από τη λήψη του μη δοσμένου είναι σύμφωνη με τη Διδασκαλία· και οι πολλές κακές φαύλες νοητικές καταστάσεις που προκύπτουν εξαιτίας της λήψης του μη δοσμένου, αυτό είναι το μη επωφελές· και εξαιτίας της αποχής από τη λήψη του μη δοσμένου πολλές καλές νοητικές καταστάσεις φτάνουν στην εκπλήρωση της διαλογιστικής ανάπτυξης, αυτό είναι το επωφελές.

«Η λανθασμένη σεξουαλική συμπεριφορά, φίλοι, είναι μη σύμφωνη με τη Διδασκαλία· η αποχή από τη λανθασμένη σεξουαλική συμπεριφορά είναι σύμφωνη με τη Διδασκαλία· και οι πολλές κακές φαύλες νοητικές καταστάσεις που προκύπτουν εξαιτίας της λανθασμένης σεξουαλικής συμπεριφοράς, αυτό είναι το μη επωφελές· και εξαιτίας της αποχής από τη λανθασμένη σεξουαλική συμπεριφορά πολλές καλές νοητικές καταστάσεις φτάνουν στην εκπλήρωση της διαλογιστικής ανάπτυξης, αυτό είναι το επωφελές.

«Η ψευδολογία, φίλοι, είναι μη σύμφωνη με τη Διδασκαλία· η αποχή από την ψευδολογία είναι σύμφωνη με τη Διδασκαλία· και οι πολλές κακές φάυλες νοητικές καταστάσεις που προκύπτουν εξαιτίας της ψευδολογίας, αυτό είναι το μη επωφελές· και εξαιτίας της αποχής από την ψευδολογία πολλές καλές νοητικές καταστάσεις φτάνουν στην εκπλήρωση της διαλογιστικής ανάπτυξης, αυτό είναι το επωφελές.

«Η διχαστική ομιλία, φίλοι, είναι μη σύμφωνη με τη Διδασκαλία· η αποχή από τη διχαστική ομιλία είναι σύμφωνη με τη Διδασκαλία· και οι πολλές κακές φάυλες νοητικές καταστάσεις που προκύπτουν εξαιτίας της διχαστικής ομιλίας, αυτό είναι το μη επωφελές· και εξαιτίας της αποχής από τη διχαστική ομιλία πολλές καλές νοητικές καταστάσεις φτάνουν στην εκπλήρωση της διαλογιστικής ανάπτυξης, αυτό είναι το επωφελές.

«Η σκληρή ομιλία, φίλοι, είναι μη σύμφωνη με τη Διδασκαλία· η αποχή από τη σκληρή ομιλία είναι σύμφωνη με τη Διδασκαλία· και οι πολλές κακές φάυλες νοητικές καταστάσεις που προκύπτουν εξαιτίας της σκληρής ομιλίας, αυτό είναι το μη επωφελές· και εξαιτίας της αποχής από τη σκληρή ομιλία πολλές καλές νοητικές καταστάσεις φτάνουν στην εκπλήρωση της διαλογιστικής ανάπτυξης, αυτό είναι το επωφελές.

«Η φλυαρία, φίλοι, είναι μη σύμφωνη με τη Διδασκαλία· η αποχή από τη φλυαρία είναι σύμφωνη με τη Διδασκαλία· και οι πολλές κακές φάυλες νοητικές καταστάσεις που προκύπτουν εξαιτίας της φλυαρίας, αυτό είναι το μη επωφελές· και εξαιτίας της αποχής από τη φλυαρία πολλές καλές νοητικές καταστάσεις φτάνουν στην εκπλήρωση της διαλογιστικής ανάπτυξης, αυτό είναι το επωφελές.

«Η πλεονεξία, φίλοι, είναι μη σύμφωνη με τη Διδασκαλία· η μη πλεονεξία είναι σύμφωνη με τη Διδασκαλία· και οι πολλές κακές φάυλες νοητικές καταστάσεις που προκύπτουν εξαιτίας της πλεονεξίας, αυτό είναι το μη επωφελές· και εξαιτίας της μη πλεονεξίας πολλές καλές νοητικές καταστάσεις φτάνουν στην εκπλήρωση της διαλογιστικής ανάπτυξης, αυτό είναι το επωφελές.

«Ο θυμός, φίλοι, είναι μη σύμφωνος με τη Διδασκαλία· ο μη θυμός είναι σύμφωνος με τη Διδασκαλία· και οι πολλές κακές φάυλες νοητικές καταστάσεις που προκύπτουν εξαιτίας του θυμού, αυτό είναι το μη επωφελές· και εξαιτίας του μη θυμού πολλές καλές νοητικές καταστάσεις φτάνουν στην εκπλήρωση της διαλογιστικής ανάπτυξης, αυτό είναι το επωφελές.

«Η λανθασμένη άποψη, φίλοι, είναι μη σύμφωνη με τη Διδασκαλία· η ορθή άποψη είναι σύμφωνη με τη Διδασκαλία· και οι πολλές κακές φάυλες νοητικές καταστάσεις που προκύπτουν εξαιτίας της λανθασμένης άποψης, αυτό είναι το μη επωφελές· και εξαιτίας της ορθής άποψης πολλές καλές νοητικές καταστάσεις φτάνουν στην εκπλήρωση της διαλογιστικής ανάπτυξης, αυτό είναι το επωφελές.

«Αυτό λοιπόν, φίλοι, που ο Ευλογημένος αφού απήγγειλε συνοπτικά τη σύνοψη, χωρίς να αναλύσει το νόημα αναλυτικά, σηκώθηκε από τη θέση του και μπήκε στο μοναστήρι - 'Το μη σύμφωνο με τη Διδασκαλία, μοναχοί, πρέπει να αναγνωρίζεται... κ.λπ... έτσι πρέπει να ακολουθήσει'. Εγώ, φίλοι, κατανοώ έτσι αναλυτικά το νόημα αυτής της σύνοψης που απαγγέλθηκε συνοπτικά από τον Ευλογημένο, της οποίας το

νόημα δεν αναλύθηκε αναλυτικά. Αν όμως επιθυμείτε, φίλοι, αφού πλησιάσετε αυτόν τον ίδιο τον Ευλογημένο, θα μπορούσατε να τον ρωτήσετε για αυτό το θέμα. Όπως σας απαντήσει ο Ευλογημένος, έτσι να το θυμάστε».

«Ναι, φίλε», εκείνοι οι μοναχοί, αφού δέχτηκαν με χαρά και εξέφρασαν ευχαριστίες για τη ρήση του σεβάσμιου Μαχακατσάνα, σηκώθηκαν από τις θέσεις τους και πλησίασαν τον Ευλογημένο· αφού πλησίασαν, απέδωσαν σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισαν στο πλάι. Καθισμένοι στο πλάι, εκείνοι οι μοναχοί είπαν στον Ευλογημένο:

«Αυτό λοιπόν, σεβάσμιε κύριε, που ο Ευλογημένος αφού απήγγειλε συνοπτικά τη σύνοψη, χωρίς να αναλύσει το νόημα αναλυτικά, σηκώθηκε από τη θέση του και μπήκε στο μοναστήρι - 'το μη σύμφωνο με τη Διδασκαλία, μοναχοί, πρέπει να αναγνωρίζεται... κ.λπ... έτσι πρέπει να ακολουθήσει'.

«Σε εμάς, σεβάσμιε κύριε, λίγο μετά την αναχώρηση του Ευλογημένου, ήρθε αυτή η σκέψη: "Αυτό, φίλοι, ο Ευλογημένος αφού απήγγειλε συνοπτικά τη σύνοψη, χωρίς να αναλύσει το νόημα αναλυτικά, σηκώθηκε από τη θέση του και μπήκε στο μοναστήρι - 'το μη σύμφωνο με τη Διδασκαλία, μοναχοί, πρέπει να αναγνωρίζεται... κ.λπ... έτσι πρέπει να ακολουθήσει'. Ποιος άραγε θα μπορούσε να αναλύσει αναλυτικά το νόημα αυτής της σύνοψης που απαγγέλθηκε συνοπτικά από τον Ευλογημένο, της οποίας το νόημα δεν αναλύθηκε αναλυτικά;"

Σε εμάς, σεβάσμιε κύριε, ήρθε αυτή η σκέψη: 'Αυτός ο σεβάσμιος Μαχακατσάνα είναι επαινεμένος από τον Διδάσκαλο και εκτιμημένος από τους νοήμονες συντρόφους στην άγια ζωή. Ο σεβάσμιος Μαχακατσάνα είναι ικανός να αναλύσει αναλυτικά το νόημα αυτής της σύνοψης που απαγγέλθηκε συνοπτικά από τον Ευλογημένο, της οποίας το νόημα δεν αναλύθηκε αναλυτικά. Γιατί να μην πάμε εκεί όπου είναι ο σεβάσμιος Μαχακατσάνα· αφού πλησιάσουμε, να ρωτήσουμε τον σεβάσμιο Μαχακατσάνα για αυτό το θέμα. Όπως μας απαντήσει ο σεβάσμιος Μαχακατσάνα, έτσι θα το θυμόμαστε'.

«Τότε εμείς, σεβάσμιε κύριε, πήγαμε εκεί όπου ήταν ο σεβάσμιος Μαχακατσάνα· αφού πλησιάσαμε, ρωτήσαμε τον σεβάσμιο Μαχακατσάνα για αυτό το θέμα. Σε εμάς, σεβάσμιε κύριε, ο σεβάσμιος Μαχακατσάνα ανέλυσε καλά το νόημα με αυτά τα γράμματα, με αυτούς τους όρους, με αυτές τις φράσεις».

«Καλώς, καλώς, μοναχοί! Σοφός, μοναχοί, είναι ο Μαχακατσάνα. Με μεγάλη σοφία, μοναχοί, είναι ο Μαχακατσάνα. Αν εμένα, μοναχοί, αφού πλησιάζατε, με ρωτούσατε για αυτό το θέμα, κι εγώ θα το απαντούσα έτσι ακριβώς όπως το απάντησε ο Μαχακατσάνα. Αυτό ακριβώς είναι το νόημά του. Και έτσι θα πρέπει να το θυμάστε». Έκτο.

7. Η τρίτη ομιλία για το μη σύμφωνο με τη Διδασκαλία

173. «Το μη σύμφωνο με τη Διδασκαλία, μοναχοί, πρέπει να αναγνωρίζεται και το σύμφωνο με τη Διδασκαλία· το μη επωφελές πρέπει να αναγνωρίζεται και το επωφελές. Έχοντας αναγνωρίσει το μη σύμφωνο με τη Διδασκαλία και το σύμφωνο με τη Διδασκαλία, έχοντας αναγνωρίσει το μη επωφελές και το επωφελές, όπως είναι σύμφωνο με τη Διδασκαλία, όπως είναι επωφελές, έτσι πρέπει να ακολουθήσει.

«Και τι, μοναχοί, είναι το μη σύμφωνο με τη Διδασκαλία, τι είναι το σύμφωνο με τη Διδασκαλία· τι είναι το μη επωφελές και τι είναι το επωφελές; Ο φόνος έμβιων όντων, μοναχοί, είναι μη σύμφωνος με τη Διδασκαλία· η αποχή από τον φόνο έμβιων όντων είναι σύμφωνη με τη Διδασκαλία· και οι πολλές κακές φάυλες νοητικές καταστάσεις που προκύπτουν εξαιτίας του φόνου έμβιων όντων, αυτό είναι το μη επωφελές· και εξαιτίας της αποχής από τον φόνο έμβιων όντων πολλές καλές νοητικές καταστάσεις φτάνουν στην εκπλήρωση της διαλογιστικής ανάπτυξης, αυτό είναι το επωφελές.

«Η λήψη του μη δοσμένου, μοναχοί, είναι μη σύμφωνη με τη Διδασκαλία· η αποχή από τη λήψη του μη δοσμένου είναι σύμφωνη με τη Διδασκαλία... η λανθασμένη σεξουαλική συμπεριφορά, μοναχοί, είναι μη σύμφωνη με τη Διδασκαλία· η αποχή από τη λανθασμένη σεξουαλική συμπεριφορά είναι σύμφωνη με τη Διδασκαλία... η ψευδολογία, μοναχοί, είναι μη σύμφωνη με τη Διδασκαλία· η αποχή από την ψευδολογία είναι σύμφωνη με τη Διδασκαλία... η διχαστική ομιλία, μοναχοί, είναι μη σύμφωνη με τη Διδασκαλία· η αποχή από τη διχαστική ομιλία είναι σύμφωνη με τη Διδασκαλία... η σκληρή ομιλία, μοναχοί, είναι μη σύμφωνη με τη Διδασκαλία· η αποχή από τη σκληρή ομιλία είναι σύμφωνη με τη Διδασκαλία... η φλυαρία, μοναχοί, είναι μη σύμφωνη με τη Διδασκαλία· η αποχή από τη φλυαρία είναι σύμφωνη με τη Διδασκαλία... η πλεονεξία, μοναχοί, είναι μη σύμφωνη με τη Διδασκαλία· η μη πλεονεξία είναι σύμφωνη με τη Διδασκαλία... ο θυμός, μοναχοί, είναι μη σύμφωνος με τη Διδασκαλία· ο μη θυμός είναι σύμφωνος με τη Διδασκαλία...

«Η λανθασμένη άποψη, μοναχοί, είναι μη σύμφωνη με τη Διδασκαλία· η ορθή άποψη είναι σύμφωνη με τη Διδασκαλία· και οι πολλές κακές φάυλες νοητικές καταστάσεις που προκύπτουν εξαιτίας της λανθασμένης άποψης, αυτό είναι το μη επωφελές· και εξαιτίας της ορθής άποψης πολλές καλές νοητικές καταστάσεις φτάνουν στην εκπλήρωση της διαλογιστικής ανάπτυξης, αυτό είναι το επωφελές.

‘Το μη σύμφωνο με τη Διδασκαλία, μοναχοί, πρέπει να αναγνωρίζεται και το σύμφωνο με τη Διδασκαλία· το μη επωφελές πρέπει να αναγνωρίζεται και το επωφελές. Έχοντας αναγνωρίσει το μη σύμφωνο με τη Διδασκαλία και το σύμφωνο με τη Διδασκαλία, έχοντας αναγνωρίσει το μη επωφελές και το επωφελές, όπως είναι σύμφωνο με τη Διδασκαλία, όπως είναι επωφελές, έτσι πρέπει να ακολουθήσει', έτσι αυτό που ειπώθηκε, εξαρτώμενο από αυτό ειπώθηκε». Έβδομη.

8. Η ομιλία για την πηγή της πράξης

174. «Τον φόνο έμβιων όντων, μοναχοί, εγώ λέω ότι είναι τριπλός -ριζωμένος στην απληστία, ριζωμένος στο μίσος, ριζωμένος στην αυταπάτη.

«Τη λήψη μη δοσμένου, μοναχοί, εγώ λέω ότι είναι τριπλή -ριζωμένος στην απληστία, ριζωμένος στο μίσος, ριζωμένος στην αυταπάτη.

«Τη λανθασμένη σεξουαλική συμπεριφορά, μοναχοί, εγώ λέω ότι είναι τριπλή -ριζωμένος στην απληστία, ριζωμένος στο μίσος, ριζωμένος στην αυταπάτη.

«Την ψευδολογία, μοναχοί, εγώ λέω ότι είναι τριπλή -ριζωμένος στην απληστία, ριζωμένος στο μίσος, ριζωμένος στην αυταπάτη.

«Τη διχαστική ομιλία, μοναχοί, εγώ λέω ότι είναι τριπλή -ριζωμένος στην απληστία, ριζωμένος στο μίσος, ριζωμένος στην αυταπάτη.

«Τη σκληρή ομιλία, μοναχοί, εγώ λέω ότι είναι τριπλή -ριζωμένος στην απληστία, ριζωμένος στο μίσος, ριζωμένος στην αυταπάτη.

«Τη φλυαρία, μοναχοί, εγώ λέω ότι είναι τριπλή -ριζωμένος στην απληστία, ριζωμένος στο μίσος, ριζωμένος στην αυταπάτη.

«Την πλεονεξία, μοναχοί, εγώ λέω ότι είναι τριπλή -ριζωμένος στην απληστία, ριζωμένος στο μίσος, ριζωμένος στην αυταπάτη.

«Τον θυμό, μοναχοί, εγώ λέω ότι είναι τριπλός -ριζωμένος στην απληστία, ριζωμένος στο μίσος, ριζωμένος στην αυταπάτη.

«Τη λανθασμένη άποψη, μοναχοί, εγώ λέω ότι είναι τριπλή -ριζωμένος στην απληστία, ριζωμένος στο μίσος, ριζωμένος στην αυταπάτη. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, η απληστία είναι πηγή εμφάνισης της πράξης, το μίσος είναι πηγή εμφάνισης της πράξης, η αυταπάτη είναι πηγή εμφάνισης της πράξης. Με την εξάλειψη της απληστίας υπάρχει αφανισμός της πηγής της πράξης, με την εξάλειψη του μίσους υπάρχει αφανισμός της πηγής της πράξης, με την εξάλειψη της αυταπάτης υπάρχει αφανισμός της πηγής της πράξης.» Ογδοη.

9. Η ομιλία για την αποφυγή

175. «Αυτή η Διδασκαλία, μοναχοί, έχει αποφυγή, αυτή η Διδασκαλία δεν είναι χωρίς αποφυγή. Και πώς, μοναχοί, αυτή η Διδασκαλία έχει αποφυγή, αυτή η Διδασκαλία δεν είναι χωρίς αποφυγή; Για αυτόν που σκοτώνει έμβια όντα, μοναχοί, η αποχή από τον φόνο έμβιων όντων υπάρχει για αποφυγή. Για αυτόν που παίρνει το μη δοσμένο, μοναχοί, η αποχή από τη λήψη του μη δοσμένου υπάρχει για αποφυγή. Για αυτόν που έχει λανθασμένη σεξουαλική συμπεριφορά, μοναχοί, η αποχή από τη λανθασμένη σεξουαλική συμπεριφορά υπάρχει για αποφυγή. Για τον ψεύτη, μοναχοί, η αποχή από την ψευδολογία υπάρχει για αποφυγή. Για αυτόν με διχαστική ομιλία, μοναχοί, η αποχή από τη διχαστική ομιλία υπάρχει για αποφυγή. Για αυτόν με σκληρή ομιλία, μοναχοί, η αποχή από τη σκληρή ομιλία υπάρχει για αποφυγή. Για αυτόν που φλυαρεί, μοναχοί, η αποχή από τη φλυαρία υπάρχει για αποφυγή. Για τον πλεονέκτη, μοναχοί, η μη πλεονεξία υπάρχει για αποφυγή. Για αυτόν με θυμωμένη συνείδηση, μοναχοί, ο μη θυμός υπάρχει για αποφυγή. Για αυτόν με λανθασμένη άποψη, μοναχοί, η ορθή άποψη υπάρχει για αποφυγή. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, αυτή η Διδασκαλία έχει αποφυγή, αυτή η Διδασκαλία δεν είναι χωρίς αποφυγή». Ένατη.

10. Η ομιλία για τον Τσούντα

176. Έτσι έχω ακούσει - κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στην Πάβα, στο άλσος μανγκοδέντρων του Τσούνδα, γιου χρυσοχόου. Τότε ο Τσούνδα, γιος χρυσοχόου, πήγε προς τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Στον Τσούνδα, γιο χρυσοχόου, που καθόταν στο πλάι, ο Ευλογημένος είπε αυτό: «Ποιανού τις τελετουργίες αγνότητας εσύ, Τσούνδα, εγκρίνεις;» «Οι βραχμάνοι, σεβάσμιε κύριε, από τις δυτικές χώρες, που κρατούν δοχεία νερού, που φορούν γιρλάντες από φύκια, που υπηρετούν τη φωτιά, που βυθίζονται στο νερό, διακηρύσσουν τελετουργίες αγνότητας· εγώ εγκρίνω τις τελετουργίες αγνότητας αυτών».

«Πώς όμως, Τσουνδα, οι βραχμάνοι από τις δυτικές χώρες, που κρατούν δοχεία νερού, που φορούν γιρλάντες από φύκια, που υπηρετούν τη φωτιά, που βυθίζονται στο νερό, διακηρύσσουν τελετουργίες αγνότητας;» «Εδώ, σεβάσμιε κύριε, οι βραχμάνοι από τις δυτικές χώρες, που κρατούν δοχεία νερού, που φορούν γιρλάντες από φύκια, που υπηρετούν τη φωτιά, που βυθίζονται στο νερό. Αυτοί παρακινούν τον μαθητή έτσι: 'Έλα εσύ, ε άνθρωπε, σηκώσου νωρίς το πρωί από το κρεβάτι και άγγιξε τη γη· αν δεν αγγίξεις τη γη, άγγιξε υγρές κοπριές· αν δεν αγγίξεις υγρές κοπριές, άγγιξε πράσινα χορτάρια· αν δεν αγγίξεις πράσινα χορτάρια, φρόντισε τη φωτιά· αν δεν φροντίσεις τη φωτιά, προσκύνησε τον ήλιο με ενωμένες παλάμες· αν δεν προσκυνήσεις τον ήλιο με ενωμένες παλάμες, βυθίσου στο νερό τρεις φορές το βράδυ'. Έτσι λοιπόν, σεβάσμιε κύριε, οι βραχμάνοι από τις δυτικές χώρες, που κρατούν δοχεία νερού, που φορούν γιρλάντες από φύκια, που υπηρετούν τη φωτιά, που βυθίζονται στο νερό, διακηρύσσουν τελετουργίες αγνότητας· εγώ εγκρίνω τις τελετουργίες αγνότητας αυτών».

«Διαφορετικά, Τσουνδα, οι βραχμάνοι από τις δυτικές χώρες, που κρατούν δοχεία νερού, που φορούν γιρλάντες από φύκια, που υπηρετούν τη φωτιά, που βυθίζονται στο νερό, διακηρύσσουν τελετουργίες αγνότητας, και διαφορετικά στη διαγωγή των ευγενών υπάρχει αγνότητα». «Πώς όμως, σεβάσμιε κύριε, στη διαγωγή των ευγενών υπάρχει αγνότητα; Καλώς, σεβάσμιε κύριε, ας μου διδάξει ο Ευλογημένος τη Διδασκαλία έτσι ώστε στη διαγωγή των ευγενών να υπάρχει αγνότητα».

«Τότε λοιπόν, Τσουνδα, άκουσε, πρόσεχε καλά· θα μιλήσω». «Ναι, σεβάσμιε κύριε», απάντησε ο Τσουνδα, γιος χρυσοχόου, στον Ευλογημένο. Ο Ευλογημένος είπε αυτό:

«Τριπλή, Τσουνδα, είναι η ακαθαρσία μέσω του σώματος· τετραπλή είναι η ακαθαρσία μέσω της ομιλίας· τριπλή είναι η ακαθαρσία μέσω του νου.

«Και πώς, Τσουνδα, είναι τριπλή η ακαθαρσία μέσω του σώματος; «Εδώ, Τσουνδα, κάποιος σκοτώνει έμβια όντα, είναι σκληρός, με ματωμένα χέρια, αφοσιωμένος στο χτύπημα και τον φόνο, χωρίς συμπόνια για όλα τα έμβια όντα.

«Παίρνει αυτό που δεν του έχει δοθεί. Ό,τι είναι περιουσία και υπάρχοντα άλλου, είτε στο χωριό είτε στο δάσος, αυτό το μη δοσμένο, θεωρούμενο κλοπή, το παίρνει.

«Συμπεριφέρεται λανθασμένα στις αισθησιακές ηδονές. Εκείνες που είναι προστατευόμενες από τη μητέρα, προστατευόμενες από τον πατέρα, προστατευόμενες από τη μητέρα και τον πατέρα, προστατευόμενες από τον αδελφό, προστατευόμενες από την αδελφή, προστατευόμενες από συγγενείς, προστατευόμενες από το σόι, προστατευόμενες από ομόδοξους, έχουσες ιδιοκτήτη, υπό ποινή, ακόμη και περιφραγμένες με στεφάνι λουλουδιών, με τέτοιες διαπράττει μοιχεία. Έτσι λοιπόν, Τσουνδα, είναι τριπλή η ακαθαρσία μέσω του σώματος.

«Και πώς, Τσουνδα, είναι τετραπλή η ακαθαρσία μέσω της ομιλίας; Εδώ, Τσουνδα, κάποιος λέει ψέματα. Έχοντας πάει σε συνέλευση ή σε συγκέντρωση, ή ανάμεσα σε συγγενείς ή ανάμεσα σε συντεχνία ή ανάμεσα στη βασιλική οικογένεια, οδηγημένος ως μάρτυρας και ερωτηθείς - «Έλα, άνθρωπε, πες ό,τι γνωρίζεις», αυτός μη γνωρίζοντας λέει «γνωρίζω», ή γνωρίζοντας λέει «δεν γνωρίζω»· ή μη βλέποντας λέει «βλέπω», ή βλέποντας λέει «δεν βλέπω». Έτσι για χάρη του εαυτού του ή για χάρη άλλου ή για χάρη κάποιου υλικού κέρδους λέει συνειδητό ψέμα.

«Μιλάει διχαστικά. Αφού ακούσει εδώ, επαναλαμβάνει αλλού για να διχάσει αυτούς, ή αφού ακούσει αλλού, επαναλαμβάνει σε αυτούς για να διχάσει εκείνους. Έτσι είναι αυτός που διχάζει τους ενωμένους, που ενθαρρύνει τους διχασμένους, που απολαμβάνει τη διχόνοια, χαίρεται με τη διχόνοια, ευχαριστείται με τη διχόνοια, εκφράζει λόγια που δημιουργούν διχόνοια.

«Μιλάει σκληρά. Εκείνη η ομιλία που είναι προσβλητική, τραχιά, πικρή για τους άλλους, επιθετική προς τους άλλους, που συνορεύει με την οργή, που δεν οδηγεί σε αυτοσυγκέντρωση, τέτοια ομιλία εκφράζει.

«Φλυαρεί· μιλάει την ακατάλληλη ώρα, μιλάει για μη πραγματικά, μιλάει για μη ωφέλιμα, μιλάει για ό,τι δεν συμφωνεί με τη Διδασκαλία, μιλάει για μη μοναστική διαγωγή· εκφράζει ομιλία που δεν αξίζει να αποθησαυριστεί, την ακατάλληλη ώρα, χωρίς αναφορά, χωρίς όρια, μη επωφελή. Έτσι λοιπόν, Τσουνδα, είναι τετραπλή η ακαθαρσία μέσω της ομιλίας.

«Και πώς, Τσουνδα, είναι τριπλή η ακαθαρσία μέσω του νου; Εδώ, Τσουνδα, κάποιος είναι πλεονέκτης. Ό,τι είναι περιουσία και υπάρχοντα άλλου, αυτό ποθεί - «Αχ, μακάρι αυτό που είναι του άλλου να ήταν δικό μου!»

«Έχει κακόβουλο νου, με διεφθαρμένους λογισμούς - «Αυτά τα όντα ας σκοτωθούν ή ας δεθούν ή ας εξαλειφθούν ή ας καταστραφούν ή ας μην υπάρχουν».

«Έχει λανθασμένες απόψεις, διεστραμμένη αντίληψη - «δεν υπάρχει δωρεά, δεν υπάρχει θυσία, δεν υπάρχει προσφορά, δεν υπάρχει καρπός και επακόλουθο των καλών και κακών πράξεων, δεν υπάρχει αυτός ο κόσμος, δεν υπάρχει άλλος κόσμος, δεν υπάρχει μητέρα, δεν υπάρχει πατέρας, δεν υπάρχουν όντα με αυθόρμητη γέννηση, δεν υπάρχουν στον κόσμο ασκητές και βραχμάνοι που έχουν φτάσει σωστά και ασκούνται ορθά, οι οποίοι έχοντας οι ίδιοι κατανοήσει πλήρως αυτόν τον κόσμο και τον άλλο κόσμο με άμεση γνώση, τους διακηρύσσουν». Έτσι λοιπόν, Τσουνδα, είναι τριπλή η ακαθαρσία μέσω του νου.

«Αυτές λοιπόν, Τσουνδα, είναι οι δέκα φαύλες πορείες πράξεων. Με αυτές τις δέκα φαύλες πορείες πράξεων, Τσουνδα, προικισμένος, ακόμη κι αν σηκώνεται νωρίς το πρωί από το κρεβάτι και αγγίζει τη γη, είναι ακάθαρτος· ακόμη κι αν δεν αγγίζει τη γη, είναι ακάθαρτος.

«Ακόμη κι αν αγγίζει νωπές κοπριές, είναι ακάθαρτος· ακόμη κι αν δεν αγγίζει νωπές κοπριές, είναι ακάθαρτος.

«Ακόμη κι αν αγγίζει πράσινα χορτάρια, είναι ακάθαρτος· ακόμη κι αν δεν αγγίζει πράσινα χορτάρια, είναι ακάθαρτος.

«Ακόμη κι αν υπηρετεί τη φωτιά, είναι ακάθαρτος· ακόμη κι αν δεν υπηρετεί τη φωτιά, είναι ακάθαρτος.

«Ακόμη κι αν με ενωμένες παλάμες προσκυνά τον ήλιο, είναι ακάθαρτος· ακόμη κι αν με ενωμένες παλάμες δεν προσκυνά τον ήλιο, είναι ακάθαρτος.

«Ακόμη κι αν κατεβαίνει στο νερό τρεις φορές το βράδυ, είναι ακάθαρτος· ακόμη κι αν δεν κατεβαίνει στο νερό τρεις φορές το βράδυ, είναι ακάθαρτος. Για ποιο λόγο; Αυτές, Τσουνδα, οι δέκα φαύλες πορείες πράξεων είναι ακάθαρες και προκαλούν ακαθαρσία.

«Εξαιτίας όμως, Τσουνδα, του να είναι κανείς προικισμένος με αυτές τις δέκα φαύλες πορείες πράξεων, εμφανίζεται η κόλαση, εμφανίζεται το ζωικό βασίλειο, εμφανίζεται η σφαίρα των φαντασμάτων, ή οποιοδήποτε άλλοι κακότυχοι κόσμοι.

«Τριπλή λοιπόν, Τσουνδα, είναι η αγνότητα μέσω του σώματος· τετραπλή είναι η αγνότητα μέσω της ομιλίας· τριπλή είναι η αγνότητα μέσω του νου.

«Πώς, Τσουνδα, είναι τριπλή η αγνότητα μέσω του σώματος; Εδώ, Τσουνδα, κάποιος έχοντας εγκαταλείψει τον φόνο έμβιων όντων, απέχει από τον φόνο έμβιων όντων. Έχει αφήσει το ραβδί και το μαχαίρι, είναι ευσυνείδητος, γεμάτος συμπόνια, και διαμένει επιδιώκοντας το καλό όλων των έμβιων όντων.

«Έχοντας εγκαταλείψει τη λήψη του μη δοσμένου, απέχει από τη λήψη του μη δοσμένου. Ό,τι είναι περιουσία και υπάρχοντα άλλου, είτε στο χωριό είτε στο δάσος, αυτό το μη δοσμένο, θεωρούμενο κλοπή, δεν το παίρνει.

«Έχοντας εγκαταλείψει τη λανθασμένη σεξουαλική συμπεριφορά, απέχει από τη λανθασμένη σεξουαλική συμπεριφορά· εκείνες που είναι προστατευόμενες από τη μητέρα, προστατευόμενες από τον πατέρα, προστατευόμενες από τη μητέρα και τον πατέρα, προστατευόμενες από τον αδελφό, προστατευόμενες από την αδελφή, προστατευόμενες από συγγενείς, προστατευόμενες από το σόι, προστατευόμενες από ομόδοξους, έχουσες ιδιοκτήτη, υπό ποινή, ακόμη και περιφραγμένες με στεφάνι λουλουδιών, με τέτοιες δεν διαπράττει μοιχεία. Έτσι λοιπόν, Τσουνδα, είναι τριπλή η αγνότητα μέσω του σώματος.

«Και πώς, Τσουνδα, είναι τετραπλή η αγνότητα μέσω της ομιλίας; Εδώ, Τσουνδα, κάποιος έχοντας εγκαταλείψει το ψέμα, απέχει από το ψέμα. Έχοντας πάει σε συνέλευση ή σε συγκέντρωση, ή ανάμεσα σε συγγενείς ή ανάμεσα σε συντεχνία ή ανάμεσα στη βασιλική οικογένεια, οδηγημένος ως μάρτυρας και ερωτηθείς - 'Έλα, άνθρωπε, πες ό,τι γνωρίζεις', αυτός μη γνωρίζοντας λέει 'δεν γνωρίζω', ή γνωρίζοντας λέει 'γνωρίζω', ή μη βλέποντας λέει 'δεν βλέπω', ή βλέποντας λέει 'βλέπω'. Έτσι για χάρη του εαυτού του ή για χάρη άλλου ή για χάρη κάποιου υλικού κέρδους δεν λέει συνειδητό ψέμα.

«Έχοντας εγκαταλείψει τη διχαστική ομιλία, απέχει από τη διχαστική ομιλία -δεν επαναλαμβάνει αλλού αυτά που άκουσε εδώ για να διχάσει αυτούς, ούτε επαναλαμβάνει σε αυτούς αυτά που άκουσε αλλού για να διχάσει εκείνους. Έτσι είναι αυτός που ενώνει αυτούς που είναι διχασμένοι, που ενθαρρύνει αυτούς που είναι ενωμένοι, που απολαμβάνει την αρμονία, χαίρεται με την αρμονία, ευχαριστείται με την αρμονία, εκφράζει λόγια που δημιουργούν αρμονία.

Έχοντας εγκαταλείψει τη σκληρή ομιλία, απέχει από τη σκληρή ομιλία. Εκφράζει λόγια που είναι απαλά, ευχάριστα στο αυτί, στοργικά, που πηγαίνουν στην καρδιά, ευγενικά, αρεστά και ευχάριστα στους πολλούς.

Έχοντας εγκαταλείψει τη φλυαρία, απέχει από τη φλυαρία· μιλάει την κατάλληλη στιγμή, εκφράζει αυτό που είναι πραγματικό, μιλάει για το όφελος, για τη Διδασκαλία και τη μοναστική διαγωγή· τα λόγια του είναι πολύτιμα, έγκαιρα, λογικά, μετρημένα και γεμάτα νόημα. Έτσι λοιπόν, Τσουνδα, τετραπλή είναι η αγνότητα μέσω της ομιλίας.

«Και πώς, Τσουνδα, τριπλή είναι η αγνότητα μέσω του νου; Εδώ, Τσουνδα, κάποιος δεν είναι πλεονέκτης. Ό,τι είναι περιουσία και υπάρχοντα άλλου, αυτό δεν ποθεί - «Αχ, μακάρι αυτό που είναι του άλλου να ήταν δικό μου!»

«Δεν έχει κακόβουλο νου, έχει λογισμούς χωρίς μοχθηρία - "Αυτά τα όντα ας είναι χωρίς εχθρότητα, χωρίς δυσαρέσκεια, χωρίς φασαρία, ευτυχισμένα, ας φροντίζουν τον εαυτό τους".

«Έχει ορθή άποψη, χωρίς διεστραμμένη ενόραση - "Υπάρχει δωρεά, υπάρχει θυσία, υπάρχει προσφορά, υπάρχει καρπός και επακόλουθο των καλών και κακών πράξεων, υπάρχει αυτός ο κόσμος, υπάρχει άλλος κόσμος, υπάρχει μητέρα, υπάρχει πατέρας, υπάρχουν όντα με αυθόρμητη γέννηση, υπάρχουν στον κόσμο ασκητές και βραχμάνοι που έχουν φτάσει σωστά και ασκούνται ορθά, οι οποίοι έχοντας οι ίδιοι κατανοήσει πλήρως αυτόν τον κόσμο και τον άλλο κόσμο με άμεση γνώση, τους διακηρύσσουν". Έτσι λοιπόν, Τσουνδα, τριπλή είναι η αγνότητα μέσω του νου.

«Αυτές λοιπόν, Τσουνδα, είναι οι δέκα καλές πορείες πράξεων. Αυτός λοιπόν, Τσουνδα, που είναι προικισμένος με αυτές τις δέκα καλές πορείες πράξεων, ακόμη κι αν σηκωθεί νωρίς το πρωί από το κρεβάτι και αγγίξει τη γη, είναι αγνός· ακόμη κι αν δεν αγγίξει τη γη, είναι αγνός.

«Ακόμη κι αν αγγίξει υγρές κοπριές, είναι αγνός· ακόμη κι αν δεν αγγίξει υγρές κοπριές, είναι αγνός.

«Ακόμη κι αν αγγίξει πράσινα χορτάρια, είναι αγνός· ακόμη κι αν δεν αγγίξει πράσινα χορτάρια, είναι αγνός.

«Ακόμη κι αν υπηρετεί τη φωτιά, είναι αγνός· ακόμη κι αν δεν υπηρετεί τη φωτιά, είναι αγνός.

«Ακόμη κι αν με ενωμένες παλάμες προσκυνά τον ήλιο, είναι αγνός· ακόμη κι αν με ενωμένες παλάμες δεν προσκυνά τον ήλιο, είναι αγνός.

«Ακόμη κι αν κατεβαίνει στο νερό τρεις φορές το βράδυ, είναι αγνός· ακόμη κι αν δεν κατεβαίνει στο νερό τρεις φορές το βράδυ, είναι αγνός. Για ποιο λόγο; Αυτές, Τσουνδα, οι δέκα καλές πορείες πράξεων είναι αγνές και καθαριστικές.

«Εξαιτίας του να είναι κανείς προικισμένος με αυτές τις δέκα καλές πορείες πράξεων, Τσουνδα, εμφανίζονται θεοί, εμφανίζονται άνθρωποι, ή οποιοιδήποτε άλλοι καλότυχοι κόσμοι».

Όταν αυτό ειπώθηκε, ο Τσουνδα, γιος χρυσοχόου, είπε στον Ευλογημένο: «Θαυμάσιο, σεβάσμιε κύριε... κ.λπ... Ας με θεωρεί ο Ευλογημένος, σεβάσμιε κύριε, λαϊκό ακόλουθο που έχει καταφύγει στο καταφύγιο εφ' όρου ζωής από σήμερα και στο εξής». Δέκατη.

11. Η ομιλία στον Τζανουσσόνι

177. Τότε ο βραχμάνος Τζανουσσόνι πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, χαιρέτησε τον Ευλογημένο. Αφού ολοκλήρωσε την ευγενική και αξιομνημόνευτη συζήτηση, κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο βραχμάνος Τζανουσσόνι είπε στον Ευλογημένο:

«Εμείς, αγαπητέ Γκόταμα, είμαστε βραχμάνοι. Δίνουμε δωρεές, κάνουμε τελετές πίστης - 'αυτή η δωρεά ας φτάσει στους αποθανόντες συγγενείς και ομόαιμους, αυτή τη δωρεά ας καταναλώσουν οι αποθανόντες συγγενείς και ομόαιμοι'. Μήπως, αγαπητέ Γκόταμα, αυτή η δωρεά φτάνει στους αποθανόντες συγγενείς και ομόαιμους· μήπως εκείνοι οι αποθανόντες συγγενείς και ομόαιμοι καταναλώνουν αυτή τη δωρεά;» «Σε κατάλληλη περίπτωση, βραχμάνε, φτάνει, όχι σε ακατάλληλη».

«Ποια όμως, αγαπητέ Γκόταμα, είναι η κατάλληλη περίπτωση, ποια η ακατάλληλη;» «Εδώ, βραχμάνε, κάποιος σκοτώνει έμβια όντα, παίρνει αυτό που δεν του έχει δοθεί, συμπεριφέρεται λανθασμένα στις αισθησιακές ηδονές, λέει ψέματα, μιλάει διχαστικά, μιλάει σκληρά, φλυαρεί, είναι πλεονέκτης, έχει κακόβουλο νου, έχει λανθασμένες απόψεις. Αυτός με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιέται στην κόλαση. Ό,τι είναι η τροφή των όντων της κόλασης, με αυτό συντηρείται εκεί, με αυτό παραμένει εκεί. Αυτή επίσης, βραχμάνε, είναι η ακατάλληλη περίπτωση όπου σε αυτόν που βρίσκεται εκεί αυτή η δωρεά δεν φτάνει.

«Εδώ επίσης, βραχμάνε, κάποιος σκοτώνει έμβια όντα... κ.λπ... έχει λανθασμένες απόψεις. Αυτός με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιέται στο ζωικό βασίλειο. Ό,τι είναι η τροφή των όντων του ζωικού βασιλείου, με αυτό συντηρείται εκεί, με αυτό παραμένει εκεί. Αυτή επίσης, βραχμάνε, είναι η ακατάλληλη περίπτωση όπου σε αυτόν που βρίσκεται εκεί αυτή η δωρεά δεν φτάνει.

«Εδώ επίσης, βραχμάνε, κάποιος απέχει από τον φόνο έμβιων όντων, απέχει από τη λήψη του μη δοσμένου, απέχει από τη λανθασμένη σεξουαλική συμπεριφορά, απέχει από την ψευδολογία, απέχει από τη διχαστική ομιλία, απέχει από τη σκληρή ομιλία, απέχει από τη φλυαρία, δεν είναι πλεονέκτης, δεν έχει κακόβουλο νου, έχει ορθή άποψη. Αυτός με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιέται ως σύντροφος των ανθρώπων. Ό,τι είναι η τροφή των ανθρώπων, με αυτό συντηρείται εκεί, με αυτό παραμένει εκεί. Αυτή επίσης, βραχμάνε, είναι η ακατάλληλη περίπτωση όπου σε αυτόν που βρίσκεται εκεί αυτή η δωρεά δεν φτάνει.

«Εδώ επίσης, βραχμάνε, κάποιος απέχει από τον φόνο έμβιων όντων... κ.λπ... έχει ορθή άποψη. Αυτός με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιέται ως σύντροφος των θεών. Ό,τι είναι η τροφή των θεών, με αυτό συντηρείται εκεί, με αυτό παραμένει εκεί. Αυτή επίσης, βραχμάνε, είναι η ακατάλληλη περίπτωση όπου σε αυτόν που βρίσκεται εκεί αυτή η δωρεά φτάνει.

«Εδώ επίσης, βραχμάνε, κάποιος σκοτώνει έμβια όντα... κ.λπ... έχει λανθασμένες απόψεις. Αυτός με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιέται στη σφαίρα των φαντασμάτων. Ό,τι είναι η τροφή των όντων στη σφαίρα των φαντασμάτων, με αυτό συντηρείται εκεί, με αυτό παραμένει εκεί, ή ό,τι οι φίλοι και σύμβουλοι ή οι συγγενείς και ομόαιμοι του δίνουν από εδώ, με αυτό συντηρείται εκεί, με αυτό παραμένει εκεί. Αυτή λοιπόν, βραχμάνε, είναι η κατάσταση όπου σε αυτόν που βρίσκεται εκεί η δωρεά ωφελεί».

«Αν όμως, αγαπητέ Γκόταμα, εκείνο το φάντασμα συγγενής και ομόαιμος δεν έχει αναγεννηθεί σε εκείνη την κατάσταση, ποιος καταναλώνει εκείνη τη δωρεά;» «Άλλα φαντάσματα συγγενείς και ομόαιμοι του, βραχμάνε, έχουν αναγεννηθεί σε εκείνη την κατάσταση, αυτοί καταναλώνουν εκείνη τη δωρεά».

«Αν όμως, αγαπητέ Γκόταμα, εκείνο το φάντασμα συγγενής και ομόαιμος δεν έχει αναγεννηθεί σε εκείνη την κατάσταση και άλλα φαντάσματα συγγενείς και ομόαιμοι δεν έχουν αναγεννηθεί σε εκείνη την κατάσταση, ποιος καταναλώνει εκείνη τη δωρεά;» «Αυτό είναι αδύνατον, βραχμάνε, δεν υπάρχει δυνατότητα εκείνη η κατάσταση να είναι κενή σε αυτή τη μακρά περίοδο, δηλαδή από φαντάσματα συγγενείς και ομόαιμους. Αλλά, βραχμάνε, ο δωρητής επίσης δεν είναι χωρίς καρπό».

«Ακόμη και για την αδύνατη περίπτωση ο αξιότιμος Γκόταμα λέει πρόβλεψη;» «Ακόμη και για την αδύνατη περίπτωση, βραχμάνε, λέω πρόβλεψη. Εδώ, βραχμάνε, κάποιος σκοτώνει έμβια όντα, παίρνει αυτό που δεν του έχει δοθεί, συμπεριφέρεται λανθασμένα στις αισθησιακές ηδονές, λέει ψέματα, μιλάει διχαστικά, μιλάει σκληρά, φλυαρεί, είναι πλεονέκτης, έχει κακόβουλο νου, έχει λανθασμένες απόψεις· αυτός είναι δωρητής σε ασκητή ή βραχμάνο - τροφή, ρόφημα, ρούχο, όχημα, γιρλάντες, αρώματα, καλλυντικά, τόπο ύπνου, κατάλυμα και φωτισμό. Αυτός με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιέται ως σύντροφος των ελεφάντων. Αυτός εκεί είναι αποδέκτης τροφής, ροφήματος, στεφανιών και διάφορων στολιδιών.

«Επειδή λοιπόν, βραχμάνε, εδώ σκοτώνει έμβια όντα, παίρνει αυτό που δεν του έχει δοθεί, συμπεριφέρεται λανθασμένα στις αισθησιακές ηδονές, λέει ψέματα, μιλάει διχαστικά, μιλάει σκληρά, φλυαρεί, είναι πλεονέκτης, έχει κακόβουλο νου, έχει λανθασμένες απόψεις, γι' αυτό αυτός με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιέται ως σύντροφος των ελεφάντων. Και επειδή αυτός είναι δωρητής σε ασκητή ή βραχμάνο - τροφή, ρόφημα, ρούχο, όχημα, γιρλάντες, αρώματα, καλλυντικά, τόπο ύπνου, κατάλυμα και φωτισμό, γι' αυτό αυτός εκεί είναι αποδέκτης τροφής, ροφήματος, στεφανιών και διάφορων στολιδιών.

«Εδώ επίσης, βραχμάνε, κάποιος σκοτώνει έμβια όντα... κ.λπ... έχει λανθασμένες απόψεις. Αυτός είναι δωρητής σε ασκητή ή βραχμάνο - τροφή, ρόφημα, ρούχο, όχημα, γιρλάντες, αρώματα, καλλυντικά, τόπο ύπνου, κατάλυμα και φωτισμό. Αυτός με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιέται ως σύντροφος των αλόγων... κ.λπ... επαναγεννιέται ως σύντροφος των βοδιών... κ.λπ... επαναγεννιέται ως σύντροφος των σκύλων. Αυτός εκεί είναι αποδέκτης τροφής, ροφήματος, στεφανιών και διάφορων στολιδιών.

«Επειδή λοιπόν, βραχμάνε, εδώ σκοτώνει έμβια όντα... κ.λπ... έχει λανθασμένες απόψεις, γι' αυτό αυτός με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιέται ως σύντροφος των σκύλων. Και επειδή αυτός είναι δωρητής σε ασκητή ή βραχμάνο - τροφή, ρόφημα, ρούχο, όχημα, γιρλάντες, αρώματα, καλλυντικά, τόπο ύπνου, κατάλυμα και φωτισμό, γι' αυτό αυτός εκεί είναι αποδέκτης τροφής, ροφήματος, στεφανιών και διάφορων στολιδιών.

«Εδώ επίσης, βραχμάνε, κάποιος απέχει από τον φόνο έμβιων όντων... κ.λπ... έχει ορθή άποψη. Αυτός είναι δωρητής σε ασκητή ή βραχμάνο - τροφή, ρόφημα, ρούχο, όχημα, γιρλάντες, αρώματα, καλλυντικά, τόπο ύπνου, κατάλυμα και φωτισμό. Αυτός με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιέται ως σύντροφος των ανθρώπων. Αυτός εκεί είναι αποδέκτης των πέντε ανθρώπινων ειδών αισθησιακής ηδονής.

«Ό,τι λοιπόν, βραχμάνε, εδώ απέχει από τον φόνο έμβιων όντων... κ.λπ... έχει ορθή άποψη, γι' αυτό αυτός με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιέται ως σύντροφος των ανθρώπων. Και επειδή αυτός είναι δωρητής σε

ασκητή ή βραχμάνο - τροφή, ρόφημα, ρούχο, όχημα, γιρλάντες, αρώματα, καλλυντικά, τόπο ύπνου, κατάλυμα και φωτισμό, γι' αυτό αυτός εκεί είναι αποδέκτης των πέντε ανθρώπινων ειδών αισθησιακής ηδονής.

«Εδώ επίσης, βραχμάνε, κάποιος απέχει από τον φόνο έμβιων όντων... κ.λπ...έχει ορθή άποψη. Αυτός είναι δωρητής σε ασκητή ή βραχμάνο - τροφή, ρόφημα, ρούχο, όχημα, γιρλάντες, αρώματα, καλλυντικά, τόπο ύπνου, κατάλυμα και φωτισμό. Αυτός με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιέται ως σύντροφος των θεών. Αυτός εκεί είναι αποδέκτης των πέντε θεϊκών ειδών αισθησιακής ηδονής.

«Ό,τι λοιπόν, βραχμάνε, εδώ απέχει από τον φόνο έμβιων όντων... κ.λπ...έχει ορθή άποψη, γι' αυτό αυτός με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιέται ως σύντροφος των θεών. Και επειδή αυτός είναι δωρητής σε ασκητή ή βραχμάνο - τροφή, ρόφημα, ρούχο, όχημα, γιρλάντες, αρώματα, καλλυντικά, τόπο ύπνου, κατάλυμα και φωτισμό, γι' αυτό αυτός εκεί είναι αποδέκτης των πέντε θεϊκών ειδών αισθησιακής ηδονής. Αλλά, βραχμάνε, ο δωρητής επίσης δεν είναι χωρίς καρπό».

«Καταπληκτικό, αγαπητέ Γκόταμα, εκπληκτικό, αγαπητέ Γκόταμα! Τόσο πολύ, αγαπητέ Γκόταμα, είναι σωστό να δίνει κανείς δωρεές, είναι σωστό να κάνει πράξεις πίστης, αφού ακόμα και ο δωρητής δεν είναι χωρίς καρπό». «Έτσι είναι, βραχμάνε, διότι, βραχμάνε, ακόμα και ο δωρητής δεν είναι χωρίς καρπό».

«Θαυμάσιο, αγαπητέ Γκόταμα, θαυμάσιο, αγαπητέ Γκόταμα!... κ.λπ... Ας με θεωρεί ο αξιότιμος Γκόταμα λαϊκό ακόλουθο που έχει καταφύγει στο καταφύγιο εφ' όρου ζωής από σήμερα και στο εξής». Ενδέκατη.

Το κεφάλαιο Τζανουσσόνι, δεύτερο.

3. Το κεφάλαιο για το καλό

1. Η ομιλία για το καλό

178. «Θα σας διδάξω, μοναχοί, το καλό και το κακό. Ακούστε το, προσέχετε καλά· θα μιλήσω». «Ναι, σεβάσμιε κύριε», απάντησαν εκείνοι οι μοναχοί στον Ευλογημένο. Ο Ευλογημένος είπε αυτό:

«Και ποιο είναι, μοναχοί, το κακό; Ο φόνος έμβιων όντων, η λήψη του μη δοσμένου, η λανθασμένη σεξουαλική συμπεριφορά, η ψευδολογία, η διχαστική ομιλία, η σκληρή ομιλία, η φλυαρία, η πλεονεξία, ο θυμός, η λανθασμένη άποψη - αυτό ονομάζεται, μοναχοί, το κακό.

Και ποιο είναι, μοναχοί, το καλό; Η αποχή από τον φόνο έμβιων όντων, η αποχή από τη λήψη του μη δοσμένου, η αποχή από τη λανθασμένη σεξουαλική συμπεριφορά, η αποχή από την ψευδολογία, η αποχή από τη διχαστική ομιλία, η αποχή από τη σκληρή ομιλία, η αποχή από τη φλυαρία, η μη πλεονεξία, ο μη θυμός, η ορθή άποψη - αυτό ονομάζεται, μοναχοί, το καλό». Πρώτο.

2. Η ομιλία για την ευγενή διδασκαλία

179. «Θα σας διδάξω, μοναχοί, την ευγενή διδασκαλία και τη μη ευγενή διδασκαλία. Ακούστε το... κ.λπ... Και ποια, μοναχοί, είναι η μη ευγενής διδασκαλία; Ο φόνος έμβιων όντων... κ.λπ... η λανθασμένη άποψη - αυτή ονομάζεται, μοναχοί, μη ευγενής διδασκαλία.

«Και ποια, μοναχοί, είναι η ευγενής διδασκαλία; Η αποχή από τον φόνο έμβιων όντων... κ.λπ... η ορθή άποψη - αυτή ονομάζεται, μοναχοί, ευγενής διδασκαλία». Δεύτερο.

3. Η ομιλία για το καλό

180. «Θα σας διδάξω, μοναχοί, το καλό και το φαύλο. Ακούστε το... κ.λπ... Και ποιο είναι, μοναχοί, το φαύλο; Ο φόνος έμβιων όντων... κ.λπ... η λανθασμένη άποψη - αυτό ονομάζεται, μοναχοί, το φαύλο.

«Και ποιο είναι, μοναχοί, το καλό; Η αποχή από τον φόνο έμβιων όντων... κ.λπ... η ορθή άποψη - αυτό ονομάζεται, μοναχοί, το καλό». Τρίτη.

4. Η ομιλία για το όφελος

181. «Θα σας διδάξω, μοναχοί, το επωφελές και το μη επωφελές. Ακούστε το... κ.λπ... Και τι, μοναχοί, είναι το μη επωφελές; Ο φόνος έμβιων όντων... κ.λπ... η λανθασμένη άποψη - αυτό ονομάζεται, μοναχοί, το μη επωφελές.

«Και τι, μοναχοί, είναι το επωφελές; Η αποχή από τον φόνο έμβιων όντων... κ.λπ... η ορθή άποψη - αυτό ονομάζεται, μοναχοί, το επωφελές». Τέταρτο.

5. Η ομιλία για τη Διδασκαλία

182. «Θα σας διδάξω, μοναχοί, το σύμφωνο με τη Διδασκαλία και το μη σύμφωνο με τη Διδασκαλία. Ακούστε το... κ.λπ... Και τι, μοναχοί, είναι το μη σύμφωνο με τη Διδασκαλία; Ο φόνος έμβιων όντων... κ.λπ... η λανθασμένη άποψη - αυτό ονομάζεται, μοναχοί, το μη σύμφωνο με τη Διδασκαλία.

«Και τι, μοναχοί, είναι το σύμφωνο με τη Διδασκαλία; Η αποχή από τον φόνο έμβιων όντων... κ.λπ... η ορθή άποψη - αυτό ονομάζεται, μοναχοί, το σύμφωνο με τη Διδασκαλία». Πέμπτο.

6. Η ομιλία για τις νοητικές διαφθορές

183. «Θα σας διδάξω, μοναχοί, τη νοητική κατάσταση με νοητικές διαφθορές και τη νοητική κατάσταση χωρίς νοητικές διαφθορές. Ακούστε το... κ.λπ... Και ποια, μοναχοί, είναι η νοητική κατάσταση με νοητικές διαφθορές; Ο φόνος έμβιων όντων... κ.λπ... η λανθασμένη άποψη - αυτή ονομάζεται, μοναχοί, νοητική κατάσταση με νοητικές διαφθορές.

«Και ποια, μοναχοί, είναι η νοητική κατάσταση χωρίς νοητικές διαφθορές; Η αποχή από τον φόνο έμβιων όντων... κ.λπ... η ορθή άποψη - αυτή ονομάζεται, μοναχοί, νοητική κατάσταση χωρίς νοητικές διαφθορές». Έκτο.

7. Η ομιλία για το σφάλμα

184. «Θα σας διδάξω, μοναχοί, τη νοητική κατάσταση με σφάλμα και τη νοητική κατάσταση χωρίς σφάλμα. Ακούστε το... κ.λπ... Και ποια, μοναχοί, είναι η νοητική κατάσταση με σφάλμα; Ο φόνος έμβιων όντων... κ.λπ... η λανθασμένη άποψη - αυτή

ονομάζεται, μοναχοί, νοητική κατάσταση με σφάλμα.

Και ποια, μοναχοί, είναι η νοητική κατάσταση χωρίς σφάλμα; Η αποχή από τον φόνο έμβιων όντων... κ.λπ... η ορθή άποψη - αυτή ονομάζεται, μοναχοί, νοητική κατάσταση χωρίς σφάλμα». Έβδομη.

8. Η ομιλία για αυτό που προκαλεί τύψη

185. «Θα σας διδάξω, μοναχοί, τη νοητική κατάσταση που προκαλεί τύψη και τη νοητική κατάσταση που δεν προκαλεί τύψεις. Ακούστε το... κ.λπ... Και ποια, μοναχοί, είναι η νοητική κατάσταση που προκαλεί τύψη; Ο φόνος έμβιων όντων... κ.λπ... η λανθασμένη άποψη - αυτή ονομάζεται, μοναχοί, νοητική κατάσταση που προκαλεί τύψη.

«Και ποια, μοναχοί, είναι η νοητική κατάσταση που δεν προκαλεί τύψεις; Η αποχή από τον φόνο έμβιων όντων... κ.λπ... η ορθή άποψη - αυτή ονομάζεται, μοναχοί, νοητική κατάσταση που δεν προκαλεί τύψεις». Όγδοη.

9. Η ομιλία για αυτό που οδηγεί σε συσσώρευση

186. «Θα σας διδάξω, μοναχοί, τη νοητική κατάσταση που οδηγεί σε συσσώρευση και αυτή που οδηγεί στη μη-συσσώρευση. Ακούστε το... κ.λπ... Και ποια, μοναχοί, είναι η νοητική κατάσταση που οδηγεί σε συσσώρευση; Ο φόνος έμβιων όντων... κ.λπ... η λανθασμένη άποψη - αυτή ονομάζεται, μοναχοί, νοητική κατάσταση που οδηγεί σε συσσώρευση.

«Και ποια, μοναχοί, είναι η νοητική κατάσταση που οδηγεί στη μη-συσσώρευση; Η αποχή από τον φόνο έμβιων όντων... κ.λπ... η ορθή άποψη - αυτή ονομάζεται, μοναχοί, νοητική κατάσταση που οδηγεί στη μη-συσσώρευση». Ένατη.

10. Η ομιλία για αυτό που έχει επώδυνες συνέπειες

187. «Θα σας διδάξω, μοναχοί, τη νοητική κατάσταση με επώδυνες συνέπειες και με ευχάριστες συνέπειες. Ακούστε το... κ.λπ... Και ποια, μοναχοί, είναι η νοητική κατάσταση με επώδυνες συνέπειες; Ο φόνος έμβιων όντων... κ.λπ... η λανθασμένη άποψη - αυτή ονομάζεται, μοναχοί, νοητική κατάσταση με επώδυνες συνέπειες.

«Και ποια, μοναχοί, είναι η νοητική κατάσταση με ευχάριστες συνέπειες; Η αποχή από τον φόνο έμβιων όντων... κ.λπ... η ορθή άποψη - αυτή ονομάζεται, μοναχοί, νοητική κατάσταση με ευχάριστες συνέπειες». Δέκατη.

11. Η ομιλία για το επακόλουθο

188. «Θα σας διδάξω, μοναχοί, τη νοητική κατάσταση με επώδυνο επακόλουθο και με ευχάριστο επακόλουθο. Ακούστε το... κ.λπ... Και ποια, μοναχοί, είναι η νοητική κατάσταση με επώδυνο επακόλουθο; Ο φόνος έμβιων όντων... κ.λπ... η λανθασμένη άποψη - αυτή ονομάζεται, μοναχοί, νοητική κατάσταση με επώδυνο επακόλουθο.

«Και ποια, μοναχοί, είναι η νοητική κατάσταση με ευχάριστο επακόλουθο; Η αποχή από τον φόνο έμβιων όντων... κ.λπ... η ορθή άποψη - αυτή ονομάζεται, μοναχοί, νοητική κατάσταση με ευχάριστο επακόλουθο». Ενδέκατη.

Το κεφάλαιο του καλού, τρίτο.

4. Το κεφάλαιο για την ευγενή οδό

1. Η ομιλία για την ευγενή οδό

189. «Θα σας διδάξω, μοναχοί, την ευγενή οδό και τη μη ευγενή οδό. Ακούστε το... κ.λπ... Και ποια, μοναχοί, είναι η μη ευγενής οδός; Ο φόνος έμβιων όντων... κ.λπ... η λανθασμένη άποψη - αυτή ονομάζεται, μοναχοί, μη ευγενής οδός.

«Και ποια, μοναχοί, είναι η ευγενής οδός; Η αποχή από τον φόνο έμβιων όντων... κ.λπ... η ορθή άποψη - αυτή ονομάζεται, μοναχοί, ευγενής οδός». Πρώτο.

2. Η ομιλία για τη σκοτεινή οδό

190. «Θα σας διδάξω, μοναχοί, τη σκοτεινή οδό και τη φωτεινή οδό. Ακούστε το... κ.λπ... Και ποια, μοναχοί, είναι η σκοτεινή οδός; Ο φόνος έμβιων όντων... κ.λπ... η λανθασμένη άποψη - αυτή ονομάζεται, μοναχοί, σκοτεινή οδός.

«Και ποια, μοναχοί, είναι η φωτεινή οδός; Η αποχή από τον φόνο έμβιων όντων... κ.λπ... η ορθή άποψη - αυτή ονομάζεται, μοναχοί, φωτεινή οδός». Δεύτερο.

3. Η ομιλία για την Άριστη Διδασκαλία

191. «Θα σας διδάξω, μοναχοί, την Άριστη Διδασκαλία και τη μη άριστη διδασκαλία. Ακούστε το... κ.λπ... Και ποια, μοναχοί, είναι η μη άριστη διδασκαλία; Ο φόνος έμβιων όντων... κ.λπ... η λανθασμένη άποψη - αυτή ονομάζεται, μοναχοί, μη άριστη διδασκαλία.

«Και ποια, μοναχοί, είναι η Άριστη Διδασκαλία; Η αποχή από τον φόνο έμβιων όντων... κ.λπ... η ορθή άποψη - αυτή ονομάζεται, μοναχοί, η Άριστη Διδασκαλία». Τρίτη.

4. Η ομιλία για τις ιδιότητες του ενάρετου ατόμου

192. «Θα σας διδάξω, μοναχοί, τις ιδιότητες του ενάρετου ατόμου και τις ιδιότητες του ανάρετου ατόμου. Ακούστε το... κ.λπ... Και ποιες, μοναχοί, είναι οι ιδιότητες του ανάρετου ατόμου; Ο φόνος έμβιων όντων... κ.λπ... η λανθασμένη άποψη - αυτές ονομάζονται, μοναχοί, οι ιδιότητες του ανάρετου ατόμου.

Και ποιες, μοναχοί, είναι οι ιδιότητες του ενάρετου ατόμου; Η αποχή από τον φόνο έμβιων όντων... κ.λπ... η ορθή άποψη - αυτές ονομάζονται, μοναχοί, οι ιδιότητες του ενάρετου ατόμου». Τέταρτο.

5. Η ομιλία για τις ιδιότητες που πρέπει να δημιουργηθούν

193. «Θα σας διδάξω, μοναχοί, τον παράγοντα που πρέπει να παραχθεί και τον παράγοντα που δεν πρέπει να παραχθεί. Ακούστε το... κ.λπ... Και ποιος, μοναχοί, είναι ο παράγοντας που δεν πρέπει να παραχθεί; Ο φόνος έμβιων όντων... κ.λπ... η λανθασμένη άποψη - αυτός ονομάζεται, μοναχοί, ο παράγοντας που δεν πρέπει να παραχθεί.

«Και ποιος, μοναχοί, είναι ο παράγοντας που πρέπει να παραχθεί; Η αποχή από τον φόνο έμβιων όντων... κ.λπ... η ορθή άποψη - αυτός ονομάζεται, μοναχοί, ο παράγοντας που πρέπει να παραχθεί». Πέμπτο.

6. Η ομιλία για τις ιδιότητες που πρέπει να ακολουθηθούν

194. «Θα σας διδάξω, μοναχοί, τον παράγοντα που πρέπει να καλλιεργηθεί και τον παράγοντα που δεν πρέπει να καλλιεργηθεί. Ακούστε το... κ.λπ... Και ποιος, μοναχοί, είναι ο παράγοντας που δεν πρέπει να καλλιεργηθεί; Ο φόνος έμβιων όντων... κ.λπ... η λανθασμένη άποψη - αυτός ονομάζεται, μοναχοί, ο παράγοντας που δεν πρέπει να καλλιεργηθεί.

«Και ποιος, μοναχοί, είναι ο παράγοντας που πρέπει να καλλιεργηθεί; Η αποχή από τον φόνο έμβιων όντων... κ.λπ... η ορθή άποψη - αυτός ονομάζεται, μοναχοί, ο παράγοντας που πρέπει να καλλιεργηθεί». Έκτο.

7. Η ομιλία για τις ιδιότητες που πρέπει να αναπτυχθούν

195. «Θα σας διδάξω, μοναχοί, τον παράγοντα που πρέπει να αναπτυχθεί και τον παράγοντα που δεν πρέπει να αναπτυχθεί. Ακούστε το... κ.λπ... Και ποιος, μοναχοί, είναι ο παράγοντας που δεν πρέπει να αναπτυχθεί; Ο φόνος έμβιων όντων... κ.λπ... η λανθασμένη άποψη - αυτός ονομάζεται, μοναχοί, ο παράγοντας που δεν πρέπει να αναπτυχθεί.

«Και ποιος, μοναχοί, είναι ο παράγοντας που πρέπει να αναπτυχθεί; Η αποχή από τον φόνο έμβιων όντων... κ.λπ... η ορθή άποψη - αυτός ονομάζεται, μοναχοί, ο παράγοντας που πρέπει να αναπτυχθεί». Έβδομη.

8. Η ομιλία για αυτό που πρέπει να καλλιεργηθεί

196. «Θα σας διδάξω, μοναχοί, τον παράγοντα που πρέπει να καλλιεργηθεί και τον παράγοντα που δεν πρέπει να καλλιεργηθεί. Ακούστε το... κ.λπ... Και ποιος, μοναχοί, είναι ο παράγοντας που δεν πρέπει να καλλιεργηθεί; Ο φόνος έμβιων όντων... κ.λπ... η λανθασμένη άποψη - αυτός ονομάζεται, μοναχοί, ο παράγοντας που δεν πρέπει να καλλιεργηθεί.

«Και ποιος, μοναχοί, είναι ο παράγοντας που πρέπει να καλλιεργηθεί; Η αποχή από τον φόνο έμβιων όντων... κ.λπ... η ορθή άποψη - αυτός ονομάζεται, μοναχοί, ο παράγοντας που πρέπει να καλλιεργηθεί». Ογδοη.

9. Η ομιλία για αυτό που πρέπει να ενθυμούμαστε

197. «Θα σας διδάξω, μοναχοί, τον παράγοντα που πρέπει να ενθυμούμαστε και τον παράγοντα που δεν πρέπει να ενθυμούμαστε. Ακούστε το... κ.λπ... Και ποιος, μοναχοί, είναι ο παράγοντας που δεν πρέπει να ενθυμούμαστε; Ο φόνος έμβιων όντων... κ.λπ... η λανθασμένη άποψη - αυτός ονομάζεται, μοναχοί, ο παράγοντας που δεν πρέπει να ενθυμούμαστε.

«Και ποιος, μοναχοί, είναι ο παράγοντας που πρέπει να ενθυμούμαστε; Η αποχή από τον φόνο έμβιων όντων... κ.λπ... η ορθή άποψη - αυτός ονομάζεται, μοναχοί, ο παράγοντας που πρέπει να ενθυμούμαστε». Ένατη.

10. Η ομιλία για αυτό που πρέπει να συνειδητοποιηθεί

198. «Θα σας διδάξω, μοναχοί, τον παράγοντα που πρέπει να συνειδητοποιηθεί και τον παράγοντα που δεν πρέπει να συνειδητοποιηθεί. Ακούστε το... κ.λπ... Και ποιος, μοναχοί, είναι ο παράγοντας που δεν πρέπει να συνειδητοποιηθεί; Ο φόνος έμβιων

όντων... κ.λπ... η λανθασμένη άποψη - αυτός ονομάζεται, μοναχοί, ο παράγοντας που δεν πρέπει να συνειδητοποιηθεί.

«Και ποιος, μοναχοί, είναι ο παράγοντας που πρέπει να συνειδητοποιηθεί; Η αποχή από τον φόνο έμβιων όντων... κ.λπ... η ορθή άποψη - αυτός ονομάζεται, μοναχοί, ο παράγοντας που πρέπει να συνειδητοποιηθεί». Δέκατη.

Το κεφάλαιο της ευγενούς οδού, τέταρτο.

5. Άλλο κεφάλαιο για τα άτομα

Οι ομιλίες για αυτά που δεν πρέπει να ακολουθούνται κ.λπ.

199. «Προικισμένο με δέκα ιδιότητες, μοναχοί, ένα άτομο δεν πρέπει να συναναστρέφεται κανείς. Ποιες δέκα; Σκοτώνει έμβια όντα, παίρνει αυτό που δεν του έχει δοθεί, συμπεριφέρεται λανθασμένα στις αισθησιακές ηδονές, λέει ψέματα, μιλάει διχαστικά, μιλάει σκληρά, φλυαρεί, είναι πλεονέκτης, έχει κακόβουλο νου, έχει λανθασμένες απόψεις - με αυτές τις δέκα ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένο ένα άτομο δεν πρέπει να συναναστρέφεται κανείς.

«Προικισμένο με δέκα ιδιότητες, μοναχοί, ένα άτομο πρέπει να συναναστρέφεται κανείς. Ποιες δέκα; Απέχει από τον φόνο έμβιων όντων, απέχει από τη λήψη του μη δοσμένου, απέχει από τη λανθασμένη σεξουαλική συμπεριφορά, απέχει από την ψευδολογία, απέχει από τη διχαστική ομιλία, απέχει από τη σκληρή ομιλία, απέχει από τη φλυαρία, δεν είναι πλεονέκτης, δεν έχει κακόβουλο νου, έχει ορθή άποψη - με αυτές τις δέκα ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένο ένα άτομο πρέπει να συναναστρέφεται κανείς».

200-209. «Προικισμένο με δέκα ιδιότητες, μοναχοί, ένα άτομο δεν πρέπει να συνδέεται κανείς... κ.λπ... πρέπει να συνδέεται κανείς... δεν πρέπει να υπηρετεί κανείς... πρέπει να υπηρετεί κανείς... δεν είναι άξιος τιμής... είναι άξιος τιμής... δεν είναι αξιέπαινος... είναι αξιέπαινος... είναι ασεβής... είναι ευσεβής... είναι χωρίς σεβασμό... είναι με σεβασμό... δεν επιτυγχάνει... επιτυγχάνει... δεν εξαγνίζεται... εξαγνίζεται... δεν υπερβαίνει την αλαζονεία... υπερβαίνει την αλαζονεία... δεν αυξάνεται στη σοφία... αυξάνεται στη σοφία... κ.λπ...

210. «Προικισμένο με δέκα ιδιότητες, μοναχοί, ένα άτομο παράγει πολλή αξιόμεικτη πράξη... παράγει πολλή αξιέπαινη πράξη. Ποιες δέκα; Απέχει από τον φόνο έμβιων όντων, απέχει από τη λήψη του μη δοσμένου, απέχει από τη λανθασμένη σεξουαλική συμπεριφορά, απέχει από την ψευδολογία, απέχει από τη διχαστική ομιλία, απέχει από τη σκληρή ομιλία, απέχει από τη φλυαρία, δεν είναι πλεονέκτης, δεν έχει κακόβουλο νου, έχει ορθή άποψη - με αυτές τις δέκα ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένο ένα άτομο παράγει πολλή αξιέπαινη πράξη».

Το κεφάλαιο των άλλων προσώπων, πέμπτο.

Τα τέταρτα πενήντα ολοκληρώθηκαν.

1. Το κεφάλαιο για το φυσικό σώμα

1. Η πρώτη ομιλία για την κόλαση και τον παράδεισο

211. «Προικισμένος με δέκα ιδιότητες, μοναχοί, σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στην κόλαση. Ποιες δέκα; Εδώ, μοναχοί, κάποιος σκοτώνει έμβια όντα, είναι σκληρός, με ματωμένα χέρια, αφοσιωμένος στο χτύπημα και τον φόνο, χωρίς συμπόνια για όλα τα έμβια όντα.

«Παίρνει αυτό που δεν του έχει δοθεί. Ό,τι είναι περιουσία και υπάρχοντα άλλου, είτε στο χωριό είτε στο δάσος, αυτό το μη δοσμένο, θεωρούμενο κλοπή, το παίρνει.

«Συμπεριφέρεται λανθασμένα στις αισθησιακές ηδονές. Εκείνες που είναι προστατευόμενες από τη μητέρα, προστατευόμενες από τον πατέρα, προστατευόμενες από τη μητέρα και τον πατέρα, προστατευόμενες από τον αδελφό, προστατευόμενες από την αδελφή, προστατευόμενες από συγγενείς, προστατευόμενες από το σόι, προστατευόμενες από ομόδοξους, έχουσες ιδιοκτήτη, υπό ποινή, ακόμη και περιφραγμένες με στεφάνι λουλουδιών, με τέτοιες διαπράττει μοιχεία.

«Λέει ψέματα. Έχοντας πάει σε συνέλευση ή σε συγκέντρωση, ή ανάμεσα σε συγγενείς ή ανάμεσα σε συντεχνία ή ανάμεσα στη βασιλική οικογένεια, οδηγημένος ως μάρτυρας και ερωτηθείς - «Έλα, άνθρωπε, πες ό,τι γνωρίζεις», αυτός μη γνωρίζοντας λέει «γνωρίζω», ή γνωρίζοντας λέει «δεν γνωρίζω», ή μη βλέποντας λέει «βλέπω», ή βλέποντας λέει «δεν βλέπω». Έτσι για χάρη του εαυτού του ή για χάρη άλλου ή για χάρη κάποιου υλικού κέρδους λέει συνειδητό ψέμα.

«Μιλάει διχαστικά - Αφού ακούσει εδώ, επαναλαμβάνει αλλού για να διχάσει αυτούς, ή αφού ακούσει αλλού, επαναλαμβάνει σε αυτούς για να διχάσει εκείνους. Έτσι είναι αυτός που διχάζει τους ενωμένους, που ενθαρρύνει τους διχασμένους, που απολαμβάνει τη διχόνοια, χαίρεται με τη διχόνοια, ευχαριστείται με τη διχόνοια, εκφράζει λόγια που δημιουργούν διχόνοια.

«Μιλάει σκληρά - Εκείνη η ομιλία που είναι προσβλητική, τραχιά, πικρή για τους άλλους, επιθετική προς τους άλλους, που συνορεύει με την οργή, που δεν οδηγεί σε αυτοσυγκέντρωση, τέτοια ομιλία εκφράζει.

«Φλυαρεί· μιλάει την ακατάλληλη ώρα, μιλάει για μη πραγματικά, μιλάει για μη ωφέλιμα, μιλάει για ό,τι δεν συμφωνεί με τη Διδασκαλία, μιλάει για μη μοναστική διαγωγή· εκφράζει ομιλία που δεν αξίζει να αποθησαυριστεί, την ακατάλληλη ώρα, χωρίς αναφορά, χωρίς όρια, μη επωφελή.

«Είναι πλεονέκτης. Ό,τι είναι περιουσία και υπάρχοντα άλλου, αυτό ποθεί - «Αχ, μακάρι αυτό που είναι του άλλου να ήταν δικό μου!»

«Έχει κακόβουλο νου, με διεφθαρμένους λογισμούς - «Αυτά τα όντα ας σκοτωθούν ή ας δεθούν ή ας εξαλειφθούν ή ας καταστραφούν ή ας μην υπάρχουν».

«Έχει λανθασμένες απόψεις, διεστραμμένη αντίληψη - 'δεν υπάρχει δωρεά, δεν υπάρχει θυσία, δεν υπάρχει προσφορά, δεν υπάρχει καρπός και επακόλουθο των καλών και κακών πράξεων, δεν υπάρχει αυτός ο κόσμος, δεν υπάρχει άλλος κόσμος, δεν υπάρχει μητέρα, δεν υπάρχει πατέρας, δεν υπάρχουν όντα με αυθόρμητη γέννηση, δεν υπάρχουν στον κόσμο ασκητές και βραχμάνοι που έχουν φτάσει σωστά και ασκούνται ορθά, οι οποίοι έχοντας οι ίδιοι κατανοήσει πλήρως αυτόν τον κόσμο

και τον άλλο κόσμο με άμεση γνώση, τους διακηρύσσουν'. Με αυτές τις δέκα ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στην κόλαση.

«Προικισμένος με δέκα ιδιότητες, μοναχοί, σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στον παράδεισο. Ποιες δέκα; Εδώ, μοναχοί, κάποιος έχοντας εγκαταλείψει τον φόνο έμβιων όντων, απέχει από τον φόνο έμβιων όντων. Έχει αφήσει το ραβδί και το μαχαίρι, είναι ευσυνείδητος, γεμάτος συμπόνια, και διαμένει επιδιώκοντας το καλό όλων των έμβιων όντων.

«Έχοντας εγκαταλείψει τη λήψη του μη δοσμένου, απέχει από τη λήψη του μη δοσμένου. Ό,τι είναι περιουσία και υπάρχοντα άλλου, είτε στο χωριό είτε στο δάσος, αυτό το μη δοσμένο, θεωρούμενο κλοπή, δεν το παίρνει.

«Έχοντας εγκαταλείψει τη λανθασμένη σεξουαλική συμπεριφορά, απέχει από τη λανθασμένη σεξουαλική συμπεριφορά. Εκείνες που είναι προστατευόμενες από τη μητέρα... κ.λπ... ακόμη και περιφραγμένες με στεφάνι λουλουδιών, με τέτοιες δεν διαπράττει μοιχεία.

«Έχοντας εγκαταλείψει την ψευδολογία, απέχει από την ψευδολογία. Έχοντας πάει σε συνέλευση ή σε συγκέντρωση, ή ανάμεσα σε συγγενείς ή ανάμεσα σε συντεχνία ή ανάμεσα στη βασιλική οικογένεια, οδηγημένος ως μάρτυρας και ερωτηθείς - 'Έλα, άνθρωπε, πες ό,τι γνωρίζεις', αυτός μη γνωρίζοντας λέει 'δεν γνωρίζω', ή γνωρίζοντας λέει 'γνωρίζω', ή μη βλέποντας λέει 'δεν βλέπω', ή βλέποντας λέει 'βλέπω'. Έτσι για χάρη του εαυτού του ή για χάρη άλλου ή για χάρη κάποιου υλικού κέρδους δεν λέει συνειδητό ψέμα.

«Έχοντας εγκαταλείψει τη διχαστική ομιλία, απέχει από τη διχαστική ομιλία -δεν επαναλαμβάνει αλλού αυτά που άκουσε εδώ για να διχάσει αυτούς, ούτε επαναλαμβάνει σε αυτούς αυτά που άκουσε αλλού για να διχάσει εκείνους. Έτσι είναι αυτός που ενώνει αυτούς που είναι διχασμένοι, που ενθαρρύνει αυτούς που είναι ενωμένοι, που απολαμβάνει την αρμονία, χαίρεται με την αρμονία, ευχαριστιέται με την αρμονία, εκφράζει λόγια που δημιουργούν αρμονία.

«Έχοντας εγκαταλείψει τη σκληρή ομιλία, απέχει από τη σκληρή ομιλία. Εκφράζει λόγια που είναι απαλά, ευχάριστα στο αυτί, στοργικά, που πηγαινούν στην καρδιά, ευγενικά, αρεστά και ευχάριστα στους πολλούς.

«Έχοντας εγκαταλείψει τη φλυαρία, απέχει από τη φλυαρία· μιλάει την κατάλληλη στιγμή, εκφράζει αυτό που είναι πραγματικό, μιλάει για το όφελος, για τη Διδασκαλία και τη μοναστική διαγωγή· τα λόγια του είναι πολύτιμα, έγκαιρα, λογικά, μετρημένα και γεμάτα νόημα.

«Δεν είναι πλεονέκτης. Ό,τι είναι περιουσία και υπάρχοντα άλλου, αυτό δεν ποθεί - «Αχ, μακάρι αυτό που είναι του άλλου να ήταν δικό μου!»

«Δεν έχει κακόβουλο νου, έχει λογισμούς χωρίς μοχθηρία - «Αυτά τα όντα ας είναι χωρίς εχθρότητα, χωρίς δυσaréσκεια, χωρίς φασαρία, ευτυχισμένα, ας φροντίζουν τον εαυτό τους».

«Έχει ορθή άποψη, χωρίς διεστραμμένη ενόραση - "Υπάρχει δωρεά, υπάρχει θυσία, υπάρχει προσφορά, υπάρχει καρπός και επακόλουθο των καλών και κακών πράξεων, υπάρχει αυτός ο κόσμος, υπάρχει άλλος κόσμος, υπάρχει μητέρα, υπάρχει πατέρας,

υπάρχουν όντα με αυθόρμητη γέννηση, υπάρχουν στον κόσμο ασκητές και βραχμάνοι που έχουν φτάσει σωστά και ασκούνται ορθά, οι οποίοι έχοντας οι ίδιοι κατανοήσει πλήρως αυτόν τον κόσμο και τον άλλο κόσμο με άμεση γνώση, τους διακηρύσσουν". Με αυτές τις δέκα ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος, σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στον παράδεισο». Πρώτο.

2. Η δεύτερη ομιλία για την κόλαση και τον παράδεισο

212. «Προικισμένος με δέκα ιδιότητες, μοναχοί, σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στην κόλαση. Ποιες δέκα; Εδώ, μοναχοί, κάποιος σκοτώνει έμβια όντα, είναι σκληρός, με ματωμένα χέρια, αφοσιωμένος στο χτύπημα και τον φόνο, χωρίς συμπόνια για όλα τα έμβια όντα.

«Παίρνει αυτό που δεν του έχει δοθεί... συμπεριφέρεται λανθασμένα στις αισθησιακές ηδονές... λέει ψέματα... μιλάει διχαστικά... μιλάει σκληρά... φλυαρεί... είναι πλεονέκτης... έχει κακόβουλο νου... έχει λανθασμένες απόψεις, διεστραμμένη αντίληψη - 'δεν υπάρχει δωρεά... κ.λπ... οι οποίοι έχοντας οι ίδιοι κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση, τους διακηρύσσουν'. Με αυτές τις δέκα ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στην κόλαση.

«Προικισμένος με δέκα ιδιότητες, μοναχοί, σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στον παράδεισο. Ποιες δέκα; Εδώ, μοναχοί, κάποιος έχοντας εγκαταλείπει τον φόνο έμβιων όντων, απέχει από τον φόνο έμβιων όντων. Έχει αφήσει το ραβδί και το μαχαίρι, είναι ευσυνείδητος, γεμάτος συμπόνια, και διαμένει επιδιώκοντας το καλό όλων των έμβιων όντων.

«Έχοντας εγκαταλείπει τη λήψη του μη δοσμένου, απέχει από τη λήψη του μη δοσμένου... έχοντας εγκαταλείπει τη λανθασμένη σεξουαλική συμπεριφορά, απέχει από τη λανθασμένη σεξουαλική συμπεριφορά... έχοντας εγκαταλείπει την ψευδολογία, απέχει από την ψευδολογία... έχοντας εγκαταλείπει τη διχαστική ομιλία, απέχει από τη διχαστική ομιλία... έχοντας εγκαταλείπει τη σκληρή ομιλία, απέχει από τη σκληρή ομιλία... έχοντας εγκαταλείπει τη φλυαρία, απέχει από τη φλυαρία... δεν είναι πλεονέκτης... δεν έχει κακόβουλο νου... έχει ορθή άποψη, χωρίς διεστραμμένη ενόραση - 'υπάρχει δωρεά... κ.λπ... οι οποίοι έχοντας οι ίδιοι κατανοήσει πλήρως αυτόν τον κόσμο και τον άλλο κόσμο με άμεση γνώση, τους διακηρύσσουν'. Με αυτές τις δέκα ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος, σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στον παράδεισο». Δεύτερο.

3. Η ομιλία για τη γυναίκα

213. «Προικισμένη με δέκα ιδιότητες, μοναχοί, μια γυναίκα σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στην κόλαση. Ποιες δέκα; Σκοτώνει έμβια όντα... κ.λπ... παίρνει αυτό που δεν της έχει δοθεί... συμπεριφέρεται λανθασμένα στις αισθησιακές ηδονές... λέει ψέματα... μιλάει διχαστικά... μιλάει σκληρά... φλυαρεί... είναι πλεονέκτης... έχει κακόβουλο νου... έχει λανθασμένη άποψη... Με αυτές τις δέκα ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένη μια γυναίκα σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στην κόλαση.

«Προικισμένη με δέκα ιδιότητες, μοναχοί, μια γυναίκα σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στον παράδεισο. Ποιες δέκα; Απέχει από τον φόνο έμβιων όντων... κ.λπ... απέχει από τη λήψη του μη δοσμένου... απέχει από τη λανθασμένη σεξουαλική

συμπεριφορά... απέχει από την ψευδολογία... απέχει από τη διχαστική ομιλία... απέχει από τη σκληρή ομιλία... απέχει από τη φλυαρία... δεν είναι πλεονέκτης... δεν έχει κακόβουλο νου... έχει ορθή άποψη... Με αυτές τις δέκα ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένη μια γυναίκα σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στον παράδεισο». Τρίτη.

4. Η ομιλία για τη λαϊκή ακόλουθο

214. «Προικισμένη με δέκα ιδιότητες, μοναχοί, μια λαϊκή ακόλουθος σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στην κόλαση. Ποιες δέκα; Σκοτώνει έμβια όντα... κ.λπ... έχει λανθασμένες απόψεις... Με αυτές τις δέκα ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένη μια λαϊκή ακόλουθος σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στην κόλαση.

«Προικισμένη με δέκα ιδιότητες, μοναχοί, μια λαϊκή ακόλουθος σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στον παράδεισο. Ποιες δέκα; Απέχει από τον φόνο έμβιων όντων... κ.λπ... έχει ορθές απόψεις... Με αυτές τις δέκα ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένη μια λαϊκή ακόλουθος σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στον παράδεισο». Τέταρτο.

5. Η ομιλία για την αυτοπεποίθηση

215. «Προικισμένη με δέκα ιδιότητες, μοναχοί, μια λαϊκή ακόλουθος κατοικεί εντός οικίας χωρίς αυτοπεποίθηση. Ποιες δέκα; Σκοτώνει έμβια όντα... παίρνει αυτό που δεν της έχει δοθεί... συμπεριφέρεται λανθασμένα στις αισθησιακές ηδονές... λέει ψέματα... μιλάει διχαστικά... μιλάει σκληρά... φλυαρεί... είναι πλεονέκτρια... έχει κακόβουλο νου... έχει λανθασμένες απόψεις... Με αυτές τις δέκα ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένη μια λαϊκή ακόλουθος κατοικεί εντός οικίας χωρίς αυτοπεποίθηση.

«Προικισμένη με δέκα ιδιότητες, μοναχοί, μια λαϊκή ακόλουθος κατοικεί εντός οικίας με αυτοπεποίθηση. Ποιες δέκα; Απέχει από τον φόνο έμβιων όντων... απέχει από τη λήψη του μη δοσμένου... απέχει από τη λανθασμένη σεξουαλική συμπεριφορά... απέχει από την ψευδολογία... απέχει από τη διχαστική ομιλία... απέχει από τη σκληρή ομιλία... απέχει από τη φλυαρία... δεν είναι πλεονέκτρια... δεν έχει κακόβουλο νου... έχει ορθές απόψεις... Με αυτές τις δέκα ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένη μια λαϊκή ακόλουθος κατοικεί εντός οικίας με αυτοπεποίθηση». Πέμπτο.

6. Η ομιλία για αυτά που οδηγούν σε έρπουσα κατάσταση

216. «Θα σας διδάξω, μοναχοί, την επεξήγηση της Διδασκαλίας για το έρπειν. Ακούστε το, προσέχετε καλά· θα μιλήσω». «Ναι, σεβάσμιε κύριε», απάντησαν εκείνοι οι μοναχοί στον Ευλογημένο. Ο Ευλογημένος είπε αυτό:

«Και ποια, μοναχοί, είναι η επεξήγηση της Διδασκαλίας για το έρπειν; Τα όντα, μοναχοί, είναι κύριοι των πράξεών τους, κληρονόμοι των πράξεών τους, γεννημένα από τις πράξεις τους, συγγενείς των πράξεών τους, έχουν τις πράξεις τους ως καταφύγιο· όποια πράξη κάνουν - καλή ή κακή - αυτής γίνονται κληρονόμοι.

«Εδώ, μοναχοί, κάποιος σκοτώνει έμβια όντα, είναι σκληρός, με ματωμένα χέρια, αφοσιωμένος στο χτύπημα και τον φόνο, χωρίς συμπόνια για όλα τα έμβια όντα. Αυτός έρπει με το σώμα, έρπει με την ομιλία, έρπει με τον νου. Η σωματική του πράξη είναι στρεβλή, η λεκτική του πράξη είναι στρεβλή, η νοητική του πράξη είναι στρεβλή, ο προορισμός του είναι στρεβλός, η επαναγέννησή του είναι στρεβλή.

«Για αυτόν με στρεβλό προορισμό, μοναχοί, για αυτόν με στρεβλή επαναγέννηση, λέω ότι υπάρχει ένας από δύο προορισμούς - είτε οι κολάσεις που είναι αποκλειστικά οδυνηρές είτε το ζωικό βασίλειο με φύση που έρπει. Και ποιο είναι, μοναχοί, αυτό το ζωικό βασίλειο με φύση που έρπει; Φίδια, σκορπιοί, σαρανταποδαρούσες, μαγκούστες, γάτες, ποντίκια, κουκουβάγιες, ή οποιαδήποτε άλλα όντα του ζωικού βασιλείου που βλέποντας ανθρώπους έρπουν. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, από αυτό που έχει δημιουργηθεί προκύπτει η επαναγέννηση του όντος. Ό,τι κάνει, με αυτό επαναγεννιέται. Αυτόν που έχει επαναγεννηθεί, οι επαφές τον αγγίζουν. Έτσι λέω, μοναχοί: «τα όντα είναι κληρονόμοι των πράξεών τους».

«Εδώ επίσης, μοναχοί, κάποιος παίρνει αυτό που δεν του έχει δοθεί... κ.λπ... συμπεριφέρεται λανθασμένα στις αισθησιακές ηδονές... λέει ψέματα... μιλάει διχαστικά... μιλάει σκληρά... φλυαρεί... είναι πλεονέκτης... έχει κακόβουλο νου... έχει λανθασμένες απόψεις, διεστραμμένη αντίληψη - 'δεν υπάρχει δωρεά... κ.λπ... οι οποίοι έχοντας οι ίδιοι κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση, τους διακηρύσσουν'. Αυτός έρπει με το σώμα, έρπει με την ομιλία, έρπει με τον νου. Η σωματική του πράξη είναι στρεβλή, η λεκτική του πράξη είναι στρεβλή, η νοητική του πράξη είναι στρεβλή, ο προορισμός του είναι στρεβλός, η επαναγέννησή του είναι στρεβλή.

«Για αυτόν με στρεβλό προορισμό, μοναχοί, για αυτόν με στρεβλή επαναγέννηση, λέω ότι υπάρχει ένας από δύο προορισμούς - είτε οι κολάσεις που είναι αποκλειστικά οδυνηρές είτε το ζωικό βασίλειο με φύση που έρπει. Και ποιο είναι, μοναχοί, αυτό το ζωικό βασίλειο με φύση που έρπει; Φίδια, σκορπιοί, σαρανταποδαρούσες, μαγκούστες, γάτες, ποντίκια, κουκουβάγιες, ή οποιαδήποτε άλλα όντα του ζωικού βασιλείου που βλέποντας ανθρώπους έρπουν. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, από αυτό που έχει δημιουργηθεί προκύπτει η επαναγέννηση του όντος· ό,τι κάνει, με αυτό επαναγεννιέται. Αυτόν που έχει επαναγεννηθεί, οι επαφές τον αγγίζουν. Έτσι λέω, μοναχοί: «τα όντα είναι κληρονόμοι των πράξεών τους». Τα όντα, μοναχοί, είναι κύριοι των πράξεών τους, κληρονόμοι των πράξεών τους, γεννημένα από τις πράξεις τους, συγγενείς των πράξεών τους, έχουν τις πράξεις τους ως καταφύγιο· όποια πράξη κάνουν - καλή ή κακή - αυτής γίνονται κληρονόμοι.

«Εδώ, μοναχοί, κάποιος έχοντας εγκαταλείψει τον φόνο έμβιων όντων, απέχει από τον φόνο έμβιων όντων. Έχει αφήσει το ραβδί και το μαχαίρι, είναι ευσυνείδητος, γεμάτος συμπόνια, και διαμένει επιδιώκοντας το καλό όλων των έμβιων όντων. Αυτός δεν σέρνεται με το σώμα, δεν σέρνεται με την ομιλία, δεν σέρνεται με τον νου. Η σωματική πράξη του είναι ευθεία, η λεκτική πράξη του είναι ευθεία, η νοητική πράξη του είναι ευθεία, ο προορισμός του είναι ευθύς, η επαναγέννησή του είναι ευθεία.

«Για αυτόν που έχει ευθύ προορισμό, μοναχοί, για αυτόν που έχει ευθεία επαναγέννηση, λέω ότι υπάρχει ένας από δύο προορισμούς - είτε οι ευδαιμονικοί κόσμοι που είναι αποκλειστικά ευτυχισμένοι, είτε εκείνες οι υψηλές οικογένειες - οικογένειες πλούσιων πολεμιστών ή οικογένειες πλούσιων βραχμάνων ή οικογένειες πλούσιων οικοδεσποτών - πλούσιες, με μεγάλο πλούτο, με μεγάλες απολαύσεις, με άφθονο χρυσό και ασήμι, με άφθονα περιουσιακά στοιχεία και εξοπλισμό, με άφθονα χρήματα και δημητριακά. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, από αυτό που έχει δημιουργηθεί προκύπτει η επαναγέννηση του όντος. Ό,τι κάνει, με αυτό επαναγεννιέται. Αυτόν που έχει επαναγεννηθεί, οι επαφές τον αγγίζουν. Έτσι λέω, μοναχοί: «τα όντα είναι κληρονόμοι των πράξεών τους».

«Εδώ επίσης, μοναχοί, κάποιος έχοντας εγκαταλείπει τη λήψη του μη δοσμένου, απέχει από τη λήψη του μη δοσμένου... κ.λπ... απέχει από τη λανθασμένη σεξουαλική συμπεριφορά... έχοντας εγκαταλείπει την ψευδολογία, απέχει από την ψευδολογία... έχοντας εγκαταλείπει τη διχαστική ομιλία, απέχει από τη διχαστική ομιλία... έχοντας εγκαταλείπει τη σκληρή ομιλία, απέχει από τη σκληρή ομιλία... έχοντας εγκαταλείπει τη φλυαρία, απέχει από τη φλυαρία... δεν είναι πλεονέκτης... δεν έχει κακόβουλο νου... έχει ορθή άποψη, χωρίς διεστραμμένη ενόραση - 'υπάρχει δωρεά... κ.λπ... οι οποίοι έχοντας οι ίδιοι κατανοήσει πλήρως αυτόν τον κόσμο και τον άλλο κόσμο με άμεση γνώση, τους διακηρύσσουν'. Αυτός δεν σέρνεται με το σώμα, δεν σέρνεται με την ομιλία, δεν σέρνεται με τον νου. Η σωματική πράξη του είναι ευθεία, η λεκτική πράξη του είναι ευθεία, η νοητική πράξη του είναι ευθεία, ο προορισμός του είναι ευθύς, η επαναγέννησή του είναι ευθεία.

«Για αυτόν με ευθύ προορισμό, μοναχοί, για αυτόν με ευθεία επαναγέννηση, λέω ότι υπάρχει ένας από δύο προορισμούς - είτε οι ευδαιμονικοί κόσμοι που είναι αποκλειστικά ευτυχισμένοι, είτε εκείνες οι υψηλές οικογένειες - οικογένειες πλούσιων πολεμιστών ή οικογένειες πλούσιων βραχμάνων ή οικογένειες πλούσιων οικοδεσποτών - πλούσιες, με μεγάλο πλούτο, με μεγάλες απολαύσεις, με άφθονο χρυσό και ασήμι, με άφθονα περιουσιακά στοιχεία και εξοπλισμό, με άφθονα χρήματα και δημητριακά. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, από αυτό που έχει δημιουργηθεί προκύπτει η επαναγέννηση του όντος. Ό,τι κάνει, με αυτό επαναγεννιέται. Αυτόν που έχει επαναγεννηθεί, οι επαφές τον αγγίζουν. Έτσι λέω, μοναχοί: «τα όντα είναι κληρονόμοι των πράξεών τους».

«Τα όντα, μοναχοί, είναι κύριοι των πράξεών τους, κληρονόμοι των πράξεών τους, γεννημένα από τις πράξεις τους, συγγενείς των πράξεών τους, έχουν τις πράξεις τους ως καταφύγιο· όποια πράξη κάνουν - καλή ή κακή - αυτής γίνονται κληρονόμοι. Αυτή λοιπόν, μοναχοί, είναι η επεξήγηση της Διδασκαλίας για το σέρνεσθαι». Έκτο.

7. Η πρώτη ομιλία για το εσκεμμένο

217. «Εγώ, μοναχοί, δεν λέω ότι υπάρχει εξάλειψη των εσκεμμένων πράξεων που έγιναν και συσσωρεύτηκαν χωρίς να βιωθούν. Αυτό όμως στην παρούσα ζωή ή κατά την επαναγέννηση ή σε άλλη περίπτωση. Δεν λέω όμως, μοναχοί, ότι υπάρχει τερματισμός της δυστυχίας χωρίς να βιωθούν οι εσκεμμένες πράξεις που έγιναν και συσσωρεύτηκαν.

«Εκεί, μοναχοί, η τριπλή αποτυχία στη σωματική δραστηριότητα λόγω μολυσμού, εσκεμμένη φαύλη, με επώδυνες συνέπειες, με επώδυνο επακόλουθο υπάρχει· η τετραπλή αποτυχία στη λεκτική δραστηριότητα λόγω μολυσμού, εσκεμμένη φαύλη, με επώδυνες συνέπειες, με επώδυνο επακόλουθο υπάρχει· η τριπλή αποτυχία στη νοητική δραστηριότητα λόγω μολυσμού, εσκεμμένη φαύλη, με επώδυνες συνέπειες, με επώδυνο επακόλουθο υπάρχει.

«Και πώς, μοναχοί, η τριπλή αποτυχία στη σωματική δραστηριότητα λόγω μολυσμού, εσκεμμένη φαύλη, με επώδυνες συνέπειες, με επώδυνο επακόλουθο υπάρχει; Εδώ, μοναχοί, κάποιος σκοτώνει έμβια όντα, είναι σκληρός, με ματωμένα χέρια, αφοσιωμένος στο χτύπημα και τον φόνο, χωρίς συμπόνια για όλα τα έμβια όντα.

«Παίρνει αυτό που δεν του έχει δοθεί. Ό,τι είναι περιουσία και υπάρχοντα άλλου, είτε στο χωριό είτε στο δάσος, αυτό το μη δοσμένο, θεωρούμενο κλοπή, το παίρνει.

«Συμπεριφέρεται λανθασμένα στις αισθησιακές ηδονές. Εκείνες που είναι προστατευόμενες από τη μητέρα... κ.λπ... ακόμη και περιφραγμένες με στεφάνι λουλουδιών, με τέτοιες διαπράττει μοιχεία. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, η τριπλή αποτυχία στη σωματική δραστηριότητα λόγω μολυσμού, εσκεμμένη φαύλη, με επώδυνες συνέπειες, με επώδυνο επακόλουθο υπάρχει.

«Και πώς, μοναχοί, η τετραπλή αποτυχία στη λεκτική δραστηριότητα λόγω μολυσμού, εσκεμμένη φαύλη, με επώδυνες συνέπειες, με επώδυνο επακόλουθο υπάρχει; Εδώ, μοναχοί, κάποιος λέει ψέματα. Έχοντας πάει σε συνέλευση ή σε συγκέντρωση, ή ανάμεσα σε συγγενείς ή ανάμεσα σε συντεχνία ή ανάμεσα στη βασιλική οικογένεια, οδηγημένος ως μάρτυρας και ερωτηθείς «Έλα, άνθρωπε, πες ό,τι γνωρίζεις», αυτός μη γνωρίζοντας λέει «γνωρίζω», ή γνωρίζοντας λέει «δεν γνωρίζω», ή μη βλέποντας λέει «βλέπω», ή βλέποντας λέει «δεν βλέπω»· έτσι για χάρη του εαυτού του ή για χάρη άλλου ή για χάρη κάποιου υλικού κέρδους λέει συνειδητό ψέμα.

«Μιλάει διχαστικά. Αφού ακούσει εδώ, επαναλαμβάνει αλλού για να διχάσει αυτούς, ή αφού ακούσει αλλού, επαναλαμβάνει σε αυτούς για να διχάσει εκείνους. Έτσι είναι αυτός που διχάζει τους ενωμένους, που ενθαρρύνει τους διχασμένους, που απολαμβάνει τη διχόνοια, χαιρέται με τη διχόνοια, ευχαριστιέται με τη διχόνοια, εκφράζει λόγια που δημιουργούν διχόνοια.

«Μιλάει σκληρά. Εκείνη η ομιλία που είναι προσβλητική, τραχιά, πικρή για τους άλλους, επιθετική προς τους άλλους, που συνορεύει με την οργή. Που δεν οδηγεί σε αυτοσυγκέντρωση, τέτοια ομιλία εκφράζει.

«Φλυαρεί· μιλάει την ακατάλληλη ώρα, μιλάει για μη πραγματικά, μιλάει για μη ωφέλιμα, μιλάει για ό,τι δεν συμφωνεί με τη Διδασκαλία, μιλάει για μη μοναστική διαγωγή· εκφράζει ομιλία που δεν αξίζει να αποθησαυριστεί, την ακατάλληλη ώρα, χωρίς αναφορά, χωρίς όρια, μη επωφελή. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, η τετραπλή αποτυχία στη λεκτική δραστηριότητα λόγω μολυσμού, εσκεμμένη φαύλη, με επώδυνες συνέπειες, με επώδυνο επακόλουθο υπάρχει.

«Και πώς, μοναχοί, η τριπλή αποτυχία στη νοητική δραστηριότητα λόγω μολυσμού, εσκεμμένη φαύλη, με επώδυνες συνέπειες, με επώδυνο επακόλουθο υπάρχει; Εδώ, μοναχοί, κάποιος είναι πλεονέκτης. Ό,τι είναι περιουσία και υπάρχοντα άλλου, αυτό ποθεί - «Αχ, μακάρι αυτό που είναι του άλλου να ήταν δικό μου!»

«Έχει κακόβουλο νου, με διεφθαρμένους λογισμούς - «Αυτά τα όντα ας σκοτωθούν ή ας δεθούν ή ας εξαλειφθούν ή ας καταστραφούν ή ας μην υπάρχουν».

Έχει λανθασμένες απόψεις, διεστραμμένη αντίληψη - 'δεν υπάρχει δωρεά... κ.λπ... οι οποίοι έχοντας οι ίδιοι κατανοήσει πλήρως αυτόν τον κόσμο και τον άλλο κόσμο με άμεση γνώση, τους διακηρύσσουν'. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, η τριπλή αποτυχία στη νοητική πράξη, εσκεμμένη και φαύλη, έχει επώδυνες συνέπειες και επώδυνο επακόλουθο.

«Εξαιτίας της τριπλής αποτυχίας στη σωματική πράξη, εσκεμμένης και φαύλης, μοναχοί, τα όντα με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιούνται στον κόσμο της αθλιότητας, στον κακότυχο κόσμο, στον κόσμο του ξεπεσμού, στην κόλαση· εξαιτίας της τετραπλής αποτυχίας στη λεκτική πράξη, εσκεμμένης και φαύλης, μοναχοί, τα όντα με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιούνται στον κόσμο της αθλιότητας, στον κακότυχο κόσμο, στον κόσμο του ξεπεσμού, στην κόλαση· εξαιτίας της τριπλής αποτυχίας στη νοητική πράξη, εσκεμμένης και φαύλης, μοναχοί, τα όντα με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιούνται στον κόσμο της αθλιότητας, στον κακότυχο κόσμο, στον κόσμο του ξεπεσμού, στην κόλαση.

«Όπως, μοναχοί, ένα αδιαμφισβήτητο ζάρι πεταμένο προς τα πάνω, όπου κι αν σταθεί, στέκεται καλά εδραιωμένο· ακριβώς έτσι, μοναχοί, εξαιτίας της τριπλής αποτυχίας στη σωματική πράξη, εσκεμμένης και φαύλης, τα όντα με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιούνται στον κόσμο της αθλιότητας, στον κακότυχο κόσμο, στον κόσμο του ξεπεσμού, στην κόλαση· εξαιτίας της τετραπλής αποτυχίας στη λεκτική πράξη, εσκεμμένης και φαύλης, τα όντα με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιούνται στον κόσμο της αθλιότητας, στον κακότυχο κόσμο, στον κόσμο του ξεπεσμού, στην κόλαση· εξαιτίας της τριπλής αποτυχίας στη νοητική πράξη, εσκεμμένης και φαύλης, τα όντα με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιούνται στον κόσμο της αθλιότητας, στον κακότυχο κόσμο, στον κόσμο του ξεπεσμού, στην κόλαση».

«Εγώ, μοναχοί, δεν λέω ότι υπάρχει εξάλειψη των εσκεμμένων πράξεων που έγιναν και συσσωρεύτηκαν χωρίς να βιωθούν· και αυτό στην παρούσα ζωή, ή κατά την επαναγέννηση, ή σε άλλη περίπτωση. Δεν λέω όμως, μοναχοί, ότι υπάρχει τερματισμός της δυστυχίας χωρίς να βιωθούν οι εσκεμμένες πράξεις που έγιναν και συσσωρεύτηκαν.

«Εκεί, μοναχοί, η τριπλή επιτυχία στη σωματική πράξη, εσκεμμένη και καλή, έχει ευχάριστες συνέπειες και ευχάριστο επακόλουθο· η τετραπλή επιτυχία στη λεκτική πράξη, εσκεμμένη και καλή, έχει ευχάριστες συνέπειες και ευχάριστο επακόλουθο· η τριπλή επιτυχία στη νοητική πράξη, εσκεμμένη και καλή, έχει ευχάριστες συνέπειες και ευχάριστο επακόλουθο.

«Και πώς, μοναχοί, η τριπλή επιτυχία στη σωματική πράξη, εσκεμμένη και καλή, έχει ευχάριστες συνέπειες και ευχάριστο επακόλουθο; Εδώ, μοναχοί, κάποιος έχοντας εγκαταλείψει τον φόνο έμβιων όντων, απέχει από τον φόνο έμβιων όντων. Έχει αφήσει το ραβδί και το μαχαίρι, είναι ευσυνείδητος, γεμάτος συμπόνια, και διαμένει επιδιώκοντας το καλό όλων των έμβιων όντων... κ.λπ...

«Έχοντας εγκαταλείψει τη λήψη του μη δοσμένου, απέχει από τη λήψη του μη δοσμένου. Ό,τι είναι περιουσία και υπάρχοντα άλλου, είτε στο χωριό είτε στο δάσος, αυτό το μη δοσμένο, θεωρούμενο κλοπή, δεν το παίρνει.

«Έχοντας εγκαταλείψει τη λανθασμένη σεξουαλική συμπεριφορά, απέχει από τη λανθασμένη σεξουαλική συμπεριφορά. Εκείνες που είναι προστατευόμενες από τη μητέρα... κ.λπ... ακόμη και περιφραγμένες με στεφάνι λουλουδιών, με τέτοιες δεν διαπράττει μοιχεία. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, η τριπλή επιτυχία στη σωματική πράξη, εσκεμμένη και καλή, έχει ευχάριστες συνέπειες και ευχάριστο επακόλουθο.

«Και πώς, μοναχοί, η τετραπλή επιτυχία στη λεκτική πράξη, εσκεμμένη και καλή, έχει ευχάριστες συνέπειες και ευχάριστο επακόλουθο; Εδώ, μοναχοί, κάποιος έχοντας εγκαταλείψει το ψέμα, απέχει από το ψέμα. Έχοντας πάει σε συνέλευση ή σε συγκέντρωση, ή ανάμεσα σε συγγενείς ή ανάμεσα σε συντεχνία ή ανάμεσα στη βασιλική οικογένεια, οδηγημένος ως μάρτυρας και ερωτηθείς 'Έλα, άνθρωπε, πες ό,τι γνωρίζεις', αυτός μη γνωρίζοντας λέει 'δεν γνωρίζω', ή γνωρίζοντας λέει 'γνωρίζω', ή μη βλέποντας λέει 'δεν βλέπω', ή βλέποντας λέει 'βλέπω'. Έτσι για χάρη του εαυτού του ή για χάρη άλλου ή για χάρη κάποιου υλικού κέρδους δεν λέει συνειδητό ψέμα.

«Έχοντας εγκαταλείψει τη διχαστική ομιλία, απέχει από τη διχαστική ομιλία -δεν επαναλαμβάνει αλλού αυτά που άκουσε εδώ για να διχάσει αυτούς, ούτε επαναλαμβάνει σε αυτούς αυτά που άκουσε αλλού για να διχάσει εκείνους. Έτσι είναι αυτός που ενώνει αυτούς που είναι διχασμένοι, που ευθαρρύνει αυτούς που είναι ενωμένοι, που απολαμβάνει την αρμονία, χαίρεται με την αρμονία, ευχαριστιέται με την αρμονία, εκφράζει λόγια που δημιουργούν αρμονία.

Έχοντας εγκαταλείψει τη σκληρή ομιλία, απέχει από τη σκληρή ομιλία. Εκφράζει λόγια που είναι απαλά, ευχάριστα στο αυτί, στοργικά, που πηγαινούν στην καρδιά, ευγενικά, αρεστά και ευχάριστα στους πολλούς.

Έχοντας εγκαταλείψει τη φλυαρία, απέχει από τη φλυαρία· μιλάει την κατάλληλη στιγμή, εκφράζει αυτό που είναι πραγματικό, μιλάει για το όφελος, για τη Διδασκαλία και τη μοναστική διαγωγή· τα λόγια του είναι πολύτιμα, έγκαιρα, λογικά, μετρημένα και γεμάτα νόημα. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, η τετραπλή επιτυχία στη λεκτική δραστηριότητα είναι εσκεμμένα καλή, με ευχάριστες συνέπειες και ευχάριστο επακόλουθο.

Και πώς, μοναχοί, η τριπλή επιτυχία στη νοητική δραστηριότητα είναι εσκεμμένα καλή, με ευχάριστες συνέπειες και ευχάριστο επακόλουθο; Εδώ, μοναχοί, κάποιος δεν είναι πλεονέκτης. Ό,τι είναι περιουσία και υπάρχοντα άλλου, αυτό δεν ποθεί -«Αχ, μακάρι αυτό που είναι του άλλου να ήταν δικό μου!»

«Δεν έχει κακόβουλο νου, έχει λογισμούς χωρίς μοχθηρία - «Αυτά τα όντα ας είναι χωρίς εχθρότητα, χωρίς δυσαρέσκεια, χωρίς φασαρία, ευτυχισμένα, ας φροντίζουν τον εαυτό τους».

«Έχει ορθή άποψη, χωρίς διεστραμμένη ενόραση - 'υπάρχει δωρεά, υπάρχει θυσία... κ.λπ... οι οποίοι έχοντας οι ίδιοι κατανοήσει πλήρως αυτόν τον κόσμο και τον άλλο κόσμο με άμεση γνώση, τους διακηρύσσουν'. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, η τριπλή επιτυχία στη νοητική δραστηριότητα είναι εσκεμμένα καλή, με ευχάριστες συνέπειες και ευχάριστο επακόλουθο.

Εξαιτίας της τριπλής επιτυχίας στη σωματική δραστηριότητα που είναι εσκεμμένα καλή, μοναχοί, τα όντα με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιούνται στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο· εξαιτίας της τετραπλής επιτυχίας στη λεκτική δραστηριότητα που είναι εσκεμμένα καλή, μοναχοί, τα όντα με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιούνται στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο· εξαιτίας της

τριπλής επιτυχίας στη νοητική δραστηριότητα που είναι εσκεμμένα καλή, μοναχοί, τα όντα με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιούνται στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο.

«Όπως, μοναχοί, ένα αδιαμφισβήτητο ζάρι πεταμένο προς τα πάνω, όπου κι αν σταθεί, στέκεται καλά εδραιωμένο· ακριβώς έτσι, μοναχοί, εξαιτίας της τριπλής επιτυχίας στη σωματική δραστηριότητα που είναι εσκεμμένα καλή, τα όντα με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιούνται στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο· εξαιτίας της τετραπλής επιτυχίας στη λεκτική δραστηριότητα που είναι εσκεμμένα καλή, τα όντα με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιούνται στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο· εξαιτίας της τριπλής επιτυχίας στη νοητική δραστηριότητα που είναι εσκεμμένα καλή, τα όντα με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιούνται στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο. Εγώ, μοναχοί, δεν λέω ότι υπάρχει εξάλειψη των εσκεμμένων πράξεων που έγιναν και συσσωρεύτηκαν χωρίς να βιωθούν. Αυτό όμως στην παρούσα ζωή ή κατά την επαναγέννηση ή σε άλλη περίπτωση. Δεν λέω όμως, μοναχοί, ότι υπάρχει τερματισμός της δυστυχίας χωρίς να βιωθούν οι εσκεμμένες πράξεις που έγιναν και συσσωρεύτηκαν». Έβδομη.

8. Η δεύτερη ομιλία για το εσκεμμένο

218. «Εγώ, μοναχοί, δεν λέω ότι υπάρχει εξάλειψη των εσκεμμένων πράξεων που έγιναν και συσσωρεύτηκαν χωρίς να βιωθούν· και αυτό στην παρούσα ζωή, ή κατά την επαναγέννηση, ή σε άλλη περίπτωση. Δεν λέω όμως, μοναχοί, ότι υπάρχει τερματισμός της δυστυχίας χωρίς να βιωθούν οι εσκεμμένες πράξεις που έγιναν και συσσωρεύτηκαν.

«Εκεί, μοναχοί, η τριπλή αποτυχία στη σωματική δραστηριότητα λόγω μολυσμού, εσκεμμένη φαύλη, με επώδυνες συνέπειες, με επώδυνο επακόλουθο υπάρχει· η τετραπλή αποτυχία στη λεκτική δραστηριότητα λόγω μολυσμού, εσκεμμένη φαύλη, με επώδυνες συνέπειες, με επώδυνο επακόλουθο υπάρχει· η τριπλή αποτυχία στη νοητική δραστηριότητα λόγω μολυσμού, εσκεμμένη φαύλη, με επώδυνες συνέπειες, με επώδυνο επακόλουθο υπάρχει.

«Και πώς, μοναχοί, η τριπλή αποτυχία στη σωματική δραστηριότητα λόγω μολυσμού, εσκεμμένη φαύλη, με επώδυνες συνέπειες, με επώδυνο επακόλουθο υπάρχει; Κ.λπ... Έτσι λοιπόν, μοναχοί, η τριπλή αποτυχία στη σωματική δραστηριότητα λόγω μολυσμού, εσκεμμένη φαύλη, με επώδυνες συνέπειες, με επώδυνο επακόλουθο υπάρχει.

«Και πώς, μοναχοί, η τετραπλή αποτυχία στη λεκτική δραστηριότητα λόγω μολυσμού, εσκεμμένη φαύλη, με επώδυνες συνέπειες, με επώδυνο επακόλουθο υπάρχει; Κ.λπ... Έτσι λοιπόν, μοναχοί, η τετραπλή αποτυχία στη λεκτική δραστηριότητα λόγω μολυσμού, εσκεμμένη φαύλη, με επώδυνες συνέπειες, με επώδυνο επακόλουθο υπάρχει.

«Και πώς, μοναχοί, η τριπλή αποτυχία στη νοητική δραστηριότητα λόγω μολυσμού, εσκεμμένη φαύλη, με επώδυνες συνέπειες, με επώδυνο επακόλουθο υπάρχει; Κ.λπ... Έτσι λοιπόν, μοναχοί, η τριπλή αποτυχία στη νοητική δραστηριότητα λόγω μολυσμού, εσκεμμένη φαύλη, με επώδυνες συνέπειες, με επώδυνο επακόλουθο υπάρχει.

«Εξαιτίας της τριπλής αποτυχίας στη σωματική δραστηριότητα λόγω μολυσμού, εσκεμμένης και φαύλης, μοναχοί, τα όντα με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιούνται στον κόσμο της αθλιότητας, στον κακότυχο κόσμο, στον κόσμο του ξεπεσμού, στην κόλαση· εξαιτίας της τετραπλής αποτυχίας στη λεκτική δραστηριότητα... κ.λπ... εξαιτίας της τριπλής αποτυχίας στη νοητική πράξη, εσκεμμένης και φαύλης, μοναχοί, τα όντα με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιούνται στον κόσμο της αθλιότητας, στον κακότυχο κόσμο, στον κόσμο του ξεπεσμού, στην κόλαση.

«Εγώ, μοναχοί, δεν λέω ότι υπάρχει εξάλειψη των εσκεμμένων πράξεων που έγιναν και συσσωρεύτηκαν χωρίς να βιωθούν· και αυτό στην παρούσα ζωή, ή κατά την επαναγέννηση, ή σε άλλη περίπτωση. Δεν λέω όμως, μοναχοί, ότι υπάρχει τερματισμός της δυστυχίας χωρίς να βιωθούν οι εσκεμμένες πράξεις που έγιναν και συσσωρεύτηκαν.

«Εκεί λοιπόν, μοναχοί, η τριπλή επιτυχία στη σωματική δραστηριότητα, εσκεμμένη και καλή, με ευχάριστες συνέπειες, με ευχάριστο επακόλουθο υπάρχει· η τετραπλή επιτυχία στη λεκτική πράξη, εσκεμμένη και καλή, έχει ευχάριστες συνέπειες και ευχάριστο επακόλουθο· η τριπλή επιτυχία στη νοητική πράξη, εσκεμμένη και καλή, έχει ευχάριστες συνέπειες και ευχάριστο επακόλουθο.

«Και πώς, μοναχοί, η τριπλή επιτυχία στη σωματική δραστηριότητα, εσκεμμένη και καλή, με ευχάριστες συνέπειες, με ευχάριστο επακόλουθο υπάρχει; Κ.λπ... Έτσι λοιπόν, μοναχοί, η τριπλή επιτυχία στη σωματική δραστηριότητα, εσκεμμένη και καλή, με ευχάριστες συνέπειες, με ευχάριστο επακόλουθο υπάρχει.

«Και πώς, μοναχοί, η τετραπλή επιτυχία στη λεκτική δραστηριότητα, εσκεμμένη και καλή, με ευχάριστες συνέπειες, με ευχάριστο επακόλουθο υπάρχει; Κ.λπ... Έτσι λοιπόν, μοναχοί, η τετραπλή επιτυχία στη λεκτική δραστηριότητα, εσκεμμένη και καλή, με ευχάριστες συνέπειες, με ευχάριστο επακόλουθο υπάρχει.

«Και πώς, μοναχοί, η τριπλή επιτυχία στη νοητική δραστηριότητα, εσκεμμένη και καλή, με ευχάριστες συνέπειες, με ευχάριστο επακόλουθο υπάρχει; Κ.λπ... Έτσι λοιπόν, μοναχοί, η τριπλή επιτυχία στη νοητική δραστηριότητα, εσκεμμένη και καλή, με ευχάριστες συνέπειες, με ευχάριστο επακόλουθο υπάρχει.

Εξαιτίας της τριπλής επιτυχίας στη σωματική δραστηριότητα που είναι εσκεμμένα καλή, μοναχοί, τα όντα με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιούνται στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο· εξαιτίας της τετραπλής επιτυχίας στη λεκτική δραστηριότητα... κ.λπ... εξαιτίας της τριπλής επιτυχίας στη νοητική δραστηριότητα που είναι εσκεμμένα καλή, μοναχοί, τα όντα με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιούνται στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο... κ.λπ... Όγδοη.

9. Η ομιλία για το φυσικό σώμα

219. «Εγώ, μοναχοί, δεν λέω ότι υπάρχει εξάλειψη των εσκεμμένων πράξεων που έγιναν και συσσωρεύτηκαν χωρίς να βιωθούν· και αυτό στην παρούσα ζωή, ή κατά την επαναγέννηση, ή σε άλλη περίπτωση. Δεν λέω όμως, μοναχοί, ότι υπάρχει τερματισμός της δυστυχίας χωρίς να βιωθούν οι εσκεμμένες πράξεις που έγιναν και συσσωρεύτηκαν.

«Αυτός λοιπόν, μοναχοί, ο ευγενής μαθητής, έτσι απαλλαγμένος από πλεονεξία, απαλλαγμένος από θυμό, χωρίς σύγχυση, με πλήρη επίγνωση και μνήμων, με νου συνοδευόμενο από φιλικότητα, έχοντας διαπεράσει μια κατεύθυνση, διαμένει· ομοίως τη δεύτερη, ομοίως την τρίτη, ομοίως την τέταρτη. Έτσι προς τα πάνω, προς τα κάτω, οριζοντίως, παντού, σε όλους τους εαυτούς, ολόκληρο τον κόσμο, με νου συνοδευόμενο από φιλικότητα, ευρύ, εξυψωμένο, απεριόριστο, χωρίς έχθρα, χωρίς κακία, έχοντας διαπεράσει, διαμένει.

«Αυτός κατανοεί έτσι - 'στο παρελθόν αυτή η συνείδησή μου ήταν περιορισμένη, μη αναπτυγμένη· τώρα όμως αυτή η συνείδησή μου είναι απεριόριστη, καλά αναπτυγμένη. Οποιαδήποτε πράξη περιορισμένη, αυτή δεν παραμένει εκεί, δεν επιμένει εκεί'.

«Τι νομίζετε, μοναχοί, αν αυτός ο νέος από την παιδική ηλικία αναπτύσσει την απελευθέρωση του νου μέσω της φιλικότητας, θα έκανε άραγε κακόβουλη πράξη;»
«Όχι, Σεβάσμιε Κύριε».

«Σε αυτόν που δεν κάνει κακόβουλη πράξη, θα τον άγγιζε άραγε η δυστυχία;» «Όχι, Σεβάσμιε Κύριε. Σε αυτόν που δεν κάνει κακόβουλη πράξη, σεβάσμιε κύριε, από πού θα τον αγγίξει η δυστυχία;»

«Αυτή η απελευθέρωση του νου μέσω της φιλικότητας, μοναχοί, πρέπει να αναπτυχθεί από γυναίκα ή άνδρα. Ούτε γυναίκα, μοναχοί, ούτε άνδρας μπορεί να πάρει αυτό το σώμα μαζί του. Αυτός ο θνητός, μοναχοί, έχει τη συνείδηση ως εσωτερικό. Αυτός κατανοεί έτσι - 'οποιαδήποτε κακόβουλη πράξη έκανα στο παρελθόν με αυτό το σώμα που γεννήθηκε από ακαθαρσία, όλη αυτή πρέπει να βιωθεί εδώ· αυτή δεν θα με ακολουθήσει'. Όταν η απελευθέρωση του νου μέσω της φιλικότητας, μοναχοί, έχει αναπτυχθεί έτσι, οδηγεί στη μη-επιστροφή, για τον μοναχό με κοσμική σοφία που δεν έχει διεισδύσει στην ανώτερη απελευθέρωση.

«Με νου συνοδευόμενο από συμπόνια... με νου συνοδευόμενο από αλτρουιστική χαρά... με νου συνοδευόμενο από αταραξία, έχοντας διαπεράσει μια κατεύθυνση, διαμένει· ομοίως τη δεύτερη, ομοίως την τρίτη, ομοίως την τέταρτη. Έτσι προς τα πάνω, προς τα κάτω, οριζοντίως, παντού, σε όλους τους εαυτούς, ολόκληρο τον κόσμο, με νου συνοδευόμενο από αταραξία, ευρύ, εξυψωμένο, απεριόριστο, χωρίς έχθρα, χωρίς κακία, έχοντας διαπεράσει, διαμένει.

«Αυτός κατανοεί έτσι - 'στο παρελθόν αυτή η συνείδησή μου ήταν περιορισμένη, μη αναπτυγμένη· τώρα όμως αυτή η συνείδησή μου είναι απεριόριστη, καλά αναπτυγμένη. Οποιαδήποτε πράξη περιορισμένη, αυτή δεν παραμένει εκεί, δεν επιμένει εκεί'.

«Τι νομίζετε, μοναχοί, αν αυτός ο νέος από την παιδική ηλικία αναπτύσσει την απελευθέρωση του νου μέσω της αταραξίας, θα έκανε άραγε κακόβουλη πράξη;»
«Όχι, Σεβάσμιε Κύριε».

«Σε αυτόν που δεν κάνει κακόβουλη πράξη, θα τον άγγιζε άραγε η δυστυχία;» «Όχι, Σεβάσμιε Κύριε. Σε αυτόν που δεν κάνει κακόβουλη πράξη, σεβάσμιε κύριε, από πού θα τον αγγίξει η δυστυχία;»

«Αυτή η απελευθέρωση του νου μέσω αταραξίας, μοναχοί, πρέπει να αναπτυχθεί από γυναίκα ή άνδρα. Ούτε γυναίκα, μοναχοί, ούτε άνδρας μπορεί να πάρει αυτό το σώμα μαζί του. Αυτός ο θνητός, μοναχοί, έχει τη συνείδηση ως εσωτερικό. Αυτός κατανοεί έτσι - 'οποιαδήποτε κακόβουλη πράξη έκανα στο παρελθόν με αυτό το σώμα που γεννήθηκε από ακαθαρσία, όλη αυτή πρέπει να βιωθεί εδώ· αυτή δεν θα με ακολουθήσει'. Όταν η απελευθέρωση του νου μέσω αταραξίας, μοναχοί, έχει αναπτυχθεί έτσι, οδηγεί στη μη-επιστροφή, για τον μοναχό με κοσμική σοφία που δεν έχει διεισδύσει στην ανώτερη απελευθέρωση». Ένατη.

10. Η ομιλία για την ανήθικη συμπεριφορά

220. Τότε κάποιος βραχμάνος πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, χαιρέτησε τον Ευλογημένο. Αφού ολοκλήρωσε την ευγενική και αξιομνημόνευτη συζήτηση, κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, εκείνος ο βραχμάνος είπε στον Ευλογημένο: «Ποια άραγε, αγαπητέ Γκόταμα, είναι η αιτία, ποια η συνθήκη για την οποία μερικά όντα εδώ με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιούνται στον κόσμο της αθλιότητας, στον κακότυχο κόσμο, στον κόσμο του ξεπεσμού, στην κόλαση;» «Εξαιτίας της συμπεριφοράς αντίθετης στη Διδασκαλία και της άδικης συμπεριφοράς, βραχμάνε, έτσι μερικά όντα εδώ με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιούνται στον κόσμο της αθλιότητας, στον κακότυχο κόσμο, στον κόσμο του ξεπεσμού, στην κόλαση».

«Και ποια, αγαπητέ Γκόταμα, είναι η αιτία, ποια η συνθήκη για την οποία μερικά όντα εδώ με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιούνται στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο;» «Εξαιτίας της συμπεριφοράς σύμφωνης με τη Διδασκαλία και της δίκαιης συμπεριφοράς, βραχμάνε, έτσι μερικά όντα εδώ με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιούνται στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο».

«Εγώ δεν κατανοώ αναλυτικά το νόημα αυτού που ειπώθηκε συνοπτικά από τον αξιότιμο Γκόταμα. Καλώς, ας μου διδάξει ο αξιότιμος Γκόταμα τη Διδασκαλία έτσι ώστε εγώ να κατανοήσω αναλυτικά το νόημα αυτού που ειπώθηκε συνοπτικά από τον αξιότιμο Γκόταμα». «Τότε λοιπόν, βραχμάνε, άκουσε, πρόσεχε καλά· θα μιλήσω». «Ναι, αγαπητέ», απάντησε εκείνος ο βραχμάνος στον Ευλογημένο. Ο Ευλογημένος είπε αυτό:

«Τριπλή, βραχμάνε, είναι η συμπεριφορά αντίθετη στη Διδασκαλία και η άδικη συμπεριφορά μέσω του σώματος· τετραπλή είναι η συμπεριφορά αντίθετη στη Διδασκαλία και η άδικη συμπεριφορά μέσω της ομιλίας· τριπλή είναι η συμπεριφορά αντίθετη στη Διδασκαλία και η άδικη συμπεριφορά μέσω του νου.

«Και πώς, βραχμάνε, είναι τριπλή η συμπεριφορά αντίθετη στη Διδασκαλία και η άδικη συμπεριφορά μέσω του σώματος; Κ.λπ... έτσι, βραχμάνε, είναι τριπλή η συμπεριφορά αντίθετη στη Διδασκαλία και η άδικη συμπεριφορά μέσω του σώματος.

«Και πώς, βραχμάνε, είναι τετραπλή η συμπεριφορά αντίθετη στη Διδασκαλία και η άδικη συμπεριφορά μέσω της ομιλίας; Κ.λπ... έτσι, βραχμάνε, είναι τετραπλή η συμπεριφορά αντίθετη στη Διδασκαλία και η άδικη συμπεριφορά μέσω της ομιλίας.

«Και πώς, βραχμάνε, είναι τριπλή η συμπεριφορά αντίθετη στη Διδασκαλία και η άδικη συμπεριφορά μέσω του νου; Κ.λπ... έτσι, βραχμάνε, είναι τριπλή η συμπεριφορά αντίθετη στη Διδασκαλία και η άδικη συμπεριφορά μέσω του νου. Έτσι εξαιτίας της συμπεριφοράς αντίθετης στη Διδασκαλία και της άδικης συμπεριφοράς, βραχμάνε, έτσι μερικά όντα εδώ με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιούνται στον κόσμο της αθλιότητας, στον κακότυχο κόσμο, στον κόσμο του ξεπεσμού, στην κόλαση.

«Τριπλή, βραχμάνε, είναι η συμπεριφορά σύμφωνη με τη Διδασκαλία και η δίκαιη συμπεριφορά μέσω του σώματος· τετραπλή είναι η συμπεριφορά σύμφωνη με τη Διδασκαλία και η δίκαιη συμπεριφορά μέσω της ομιλίας· τριπλή είναι η συμπεριφορά σύμφωνη με τη Διδασκαλία και η δίκαιη συμπεριφορά μέσω του νου.

«Και πώς, βραχμάνε, είναι τριπλή η συμπεριφορά σύμφωνη με τη Διδασκαλία και η δίκαιη συμπεριφορά μέσω του σώματος; Κ.λπ... έτσι, βραχμάνε, είναι τριπλή η συμπεριφορά σύμφωνη με τη Διδασκαλία και η δίκαιη συμπεριφορά μέσω του σώματος.

«Και πώς, βραχμάνε, τετραπλή είναι η συμπεριφορά σύμφωνη με τη Διδασκαλία και η δίκαιη συμπεριφορά μέσω της ομιλίας;... κ.λπ... Έτσι, βραχμάνε, τετραπλή είναι η συμπεριφορά σύμφωνη με τη Διδασκαλία και η δίκαιη συμπεριφορά μέσω της ομιλίας.

«Και πώς, βραχμάνε, τριπλή είναι η συμπεριφορά σύμφωνη με τη Διδασκαλία και η δίκαιη συμπεριφορά μέσω του νου;... κ.λπ... Έτσι, βραχμάνε, τριπλή είναι η συμπεριφορά σύμφωνη με τη Διδασκαλία και η δίκαιη συμπεριφορά μέσω του νου. Έτσι εξαιτίας της συμπεριφοράς σύμφωνης με τη Διδασκαλία και της δίκαιης συμπεριφοράς, βραχμάνε, έτσι μερικά όντα εδώ με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιούνται στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο».

«Θαυμάσιο, αγαπητέ Γκόταμα, θαυμάσιο, αγαπητέ Γκόταμα!... κ.λπ... Ας με θεωρεί ο αξιότιμος Γκόταμα λαϊκό ακόλουθο που έχει καταφύγει στο καταφύγιο εφ' όρου ζωής από σήμερα και στο εξής». Δέκατη.

Το κεφάλαιο του γεννημένου σώματος, πρώτο.

2. Το κεφάλαιο για τον ασκητισμό

221. «Προικισμένος με δέκα ιδιότητες, μοναχό, σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στην κόλαση. Ποιες δέκα; Σκοτώνει έμβια όντα, παίρνει αυτό που δεν του έχει δοθεί, συμπεριφέρεται λανθασμένα στις αισθησιακές ηδονές, λέει ψέματα, μιλάει διχαστικά, μιλάει σκληρά, φλυαρεί, είναι πλεονέκτης, έχει κακόβουλο νου, έχει λανθασμένες απόψεις - με αυτές τις δέκα ιδιότητες, μοναχό, προικισμένος, σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στην κόλαση.

«Προικισμένος με δέκα ιδιότητες, μοναχό, σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στον παράδεισο. Ποιες δέκα; Απέχει από τον φόνο έμβιων όντων, απέχει από τη λήψη του μη δοσμένου, απέχει από τη λανθασμένη σεξουαλική συμπεριφορά, απέχει από την ψευδολογία, απέχει από τη διχαστική ομιλία, απέχει από τη σκληρή ομιλία, απέχει από τη φλυαρία, δεν είναι πλεονέκτης, δεν έχει κακόβουλο νου, έχει ορθή άποψη - με αυτές τις δέκα ιδιότητες, μοναχό, προικισμένος, σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στον παράδεισο».

222. «Προικισμένος με είκοσι ιδιότητες, μοναχοί, σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στην κόλαση. Με ποιες είκοσι; Ο ίδιος σκοτώνει έμβια όντα, και παρακινεί τους άλλους στον φόνο έμβιων όντων· ο ίδιος παίρνει αυτό που δεν του έχει δοθεί, και παρακινεί τους άλλους στη λήψη του μη δοσμένου· ο ίδιος συμπεριφέρεται λανθασμένα στις αισθησιακές ηδονές, και παρακινεί τους άλλους στη λανθασμένη σεξουαλική συμπεριφορά· ο ίδιος λέει ψέματα, και παρακινεί τους άλλους στην ψευδολογία· ο ίδιος μιλάει διχαστικά, και παρακινεί τους άλλους στη διχαστική ομιλία· ο ίδιος μιλάει σκληρά, και παρακινεί τους άλλους στη σκληρή ομιλία· ο ίδιος φλυαρεί, και παρακινεί τους άλλους στη φλυαρία· ο ίδιος είναι πλεονέκτης, και παρακινεί τους άλλους στην πλεονεξία· ο ίδιος έχει κακόβουλο νου, και παρακινεί τους άλλους στον θυμό· ο ίδιος έχει λανθασμένες απόψεις, και παρακινεί τους άλλους στη λανθασμένη άποψη - με αυτές τις είκοσι ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος, σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στην κόλαση.

«Προικισμένος με είκοσι ιδιότητες, μοναχοί, σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στον παράδεισο. Με ποιες είκοσι; Ο ίδιος απέχει από τον φόνο έμβιων όντων, και παρακινεί τους άλλους στην αποχή από τον φόνο έμβιων όντων· ο ίδιος απέχει από τη λήψη του μη δοσμένου, και παρακινεί τους άλλους στην αποχή από τη λήψη του μη δοσμένου· ο ίδιος απέχει από τη λανθασμένη σεξουαλική συμπεριφορά, και παρακινεί τους άλλους στην αποχή από τη λανθασμένη σεξουαλική συμπεριφορά· ο ίδιος απέχει από την ψευδολογία, και παρακινεί τους άλλους στην αποχή από την ψευδολογία· ο ίδιος απέχει από τη διχαστική ομιλία, και παρακινεί τους άλλους στην αποχή από τη διχαστική ομιλία· ο ίδιος απέχει από τη σκληρή ομιλία, και παρακινεί τους άλλους στην αποχή από τη σκληρή ομιλία· ο ίδιος απέχει από τη φλυαρία, και παρακινεί τους άλλους στην αποχή από τη φλυαρία· ο ίδιος δεν είναι πλεονέκτης, και παρακινεί τους άλλους στη μη πλεονεξία· ο ίδιος δεν έχει κακόβουλο νου, και παρακινεί τους άλλους στον μη θυμό· ο ίδιος έχει ορθή άποψη, και παρακινεί τους άλλους στην ορθή άποψη - με αυτές τις είκοσι ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος, σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στον παράδεισο».

223. «Προικισμένος με τριάντα ιδιότητες, μοναχοί, σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στην κόλαση. Με ποιες τριάντα; Ο ίδιος σκοτώνει έμβια όντα, και παρακινεί τους άλλους στον φόνο έμβιων όντων, και συναινεί στον φόνο έμβιων όντων· ο ίδιος παίρνει αυτό που δεν του έχει δοθεί, και παρακινεί τους άλλους στη λήψη του μη δοσμένου, και συναινεί στη λήψη του μη δοσμένου· ο ίδιος συμπεριφέρεται λανθασμένα στις αισθησιακές ηδονές, και παρακινεί τους άλλους στη λανθασμένη σεξουαλική συμπεριφορά, και συναινεί στη λανθασμένη σεξουαλική συμπεριφορά· ο ίδιος λέει ψέματα, και παρακινεί τους άλλους στην ψευδολογία, και συναινεί στην ψευδολογία· ο ίδιος μιλάει διχαστικά, και παρακινεί τους άλλους στη διχαστική ομιλία, και συναινεί στη διχαστική ομιλία· ο ίδιος μιλάει σκληρά, και παρακινεί τους άλλους στη σκληρή ομιλία, και συναινεί στη σκληρή ομιλία· ο ίδιος φλυαρεί, και παρακινεί τους άλλους στη φλυαρία, και συναινεί στη φλυαρία· ο ίδιος είναι πλεονέκτης, και παρακινεί τους άλλους στην πλεονεξία, και συναινεί στην πλεονεξία· ο ίδιος έχει κακόβουλο νου, και παρακινεί τους άλλους στον θυμό, και συναινεί στον θυμό· ο ίδιος έχει λανθασμένες απόψεις, και παρακινεί τους άλλους στη λανθασμένη άποψη, και συναινεί στη λανθασμένη άποψη - με αυτές τις τριάντα ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος, σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στην κόλαση.

«Προικισμένος με τριάντα ιδιότητες, μοναχοί, σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στον παράδεισο. Με ποιες τριάντα; Ο ίδιος απέχει από τον φόνο έμβιων όντων, και παρακινεί τους άλλους στην αποχή από τον φόνο έμβιων όντων, και συναινεί στην αποχή από τον φόνο έμβιων όντων· ο ίδιος απέχει από τη λήψη του μη δοσμένου, και παρακινεί τους άλλους στην αποχή από τη λήψη του μη δοσμένου, και συναινεί στην αποχή από τη λήψη του μη δοσμένου· ο ίδιος απέχει από τη λανθασμένη σεξουαλική συμπεριφορά, και παρακινεί τους άλλους στην αποχή από τη λανθασμένη σεξουαλική συμπεριφορά, και συναινεί στην αποχή από τη λανθασμένη σεξουαλική συμπεριφορά· ο ίδιος απέχει από την ψευδολογία, και παρακινεί τους άλλους στην αποχή από την ψευδολογία, και συναινεί στην αποχή από την ψευδολογία· ο ίδιος απέχει από τη διχαστική ομιλία, και παρακινεί τους άλλους στην αποχή από τη διχαστική ομιλία, και συναινεί στην αποχή από τη διχαστική ομιλία· ο ίδιος απέχει από τη σκληρή ομιλία, και παρακινεί τους άλλους στην αποχή από τη σκληρή ομιλία, και συναινεί στην αποχή από τη σκληρή ομιλία· ο ίδιος απέχει από τη φλυαρία, και παρακινεί τους άλλους στην αποχή από τη φλυαρία, και συναινεί στην αποχή από τη φλυαρία· ο ίδιος δεν είναι πλεονέκτης, και παρακινεί τους άλλους στη μη πλεονεξία, και συναινεί στη μη πλεονεξία· ο ίδιος δεν έχει κακόβουλο νου, και παρακινεί τους άλλους στον μη θυμό, και συναινεί στον μη θυμό· ο ίδιος έχει ορθή άποψη, και παρακινεί τους άλλους στην ορθή άποψη, και συναινεί στην ορθή άποψη - με αυτές τις τριάντα ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος, σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στον παράδεισο».

224. «Προικισμένος με σαράντα ιδιότητες, μοναχοί, σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στην κόλαση. Με ποιες σαράντα; Ο ίδιος σκοτώνει έμβια όντα, και παρακινεί τους άλλους στον φόνο έμβιων όντων, και συναινεί στον φόνο έμβιων όντων, και επαινεί τον φόνο έμβιων όντων· ο ίδιος παίρνει αυτό που δεν του έχει δοθεί, και παρακινεί τους άλλους στη λήψη του μη δοσμένου, και συναινεί στη λήψη του μη δοσμένου, και επαινεί τη λήψη του μη δοσμένου· ο ίδιος συμπεριφέρεται λανθασμένα στις αισθησιακές ηδονές, και παρακινεί τους άλλους στη λανθασμένη σεξουαλική συμπεριφορά, και συναινεί στη λανθασμένη σεξουαλική συμπεριφορά, και επαινεί τη λανθασμένη σεξουαλική συμπεριφορά· ο ίδιος λέει ψέματα, και παρακινεί τους άλλους στην ψευδολογία, και συναινεί στην ψευδολογία, και επαινεί την ψευδολογία· ο ίδιος μιλάει διχαστικά, και παρακινεί τους άλλους στη διχαστική ομιλία, και συναινεί στη διχαστική ομιλία, και επαινεί τη διχαστική ομιλία· ο ίδιος μιλάει σκληρά, και παρακινεί τους άλλους στη σκληρή ομιλία, και συναινεί στη σκληρή ομιλία, και επαινεί τη σκληρή ομιλία· ο ίδιος φλυαρεί, και παρακινεί τους άλλους στη φλυαρία, και συναινεί στη φλυαρία, και επαινεί τη φλυαρία· ο ίδιος είναι πλεονέκτης, και παρακινεί τους άλλους στην πλεονεξία, και συναινεί στην πλεονεξία, και επαινεί την πλεονεξία· ο ίδιος έχει κακόβουλο νου, και παρακινεί τους άλλους στον θυμό, και συναινεί στον θυμό, και επαινεί τον θυμό· ο ίδιος έχει λανθασμένες απόψεις, και παρακινεί τους άλλους στη λανθασμένη άποψη, και συναινεί στη λανθασμένη άποψη, και επαινεί τη λανθασμένη άποψη - με αυτές τις σαράντα ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος, σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στην κόλαση.

«Προικισμένος με σαράντα ιδιότητες, μοναχοί, σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στον παράδεισο. Με ποιες σαράντα; Ο ίδιος απέχει από τον φόνο έμβιων όντων, και παρακινεί τους άλλους στην αποχή από τον φόνο έμβιων όντων, και συναινεί στην αποχή από τον φόνο έμβιων όντων, και επαινεί την αποχή από τον

φόνο έμβιων όντων· ο ίδιος απέχει από τη λήψη του μη δοσμένου, και παρακινεί τους άλλους στην αποχή από τη λήψη του μη δοσμένου, και συναινεί στην αποχή από τη λήψη του μη δοσμένου, και επαινεί την αποχή από τη λήψη του μη δοσμένου· ο ίδιος απέχει από τη λανθασμένη σεξουαλική συμπεριφορά, και παρακινεί τους άλλους στην αποχή από τη λανθασμένη σεξουαλική συμπεριφορά, και συναινεί στην αποχή από τη λανθασμένη σεξουαλική συμπεριφορά, και επαινεί την αποχή από τη λανθασμένη σεξουαλική συμπεριφορά· ο ίδιος απέχει από την ψευδολογία, και παρακινεί τους άλλους στην αποχή από την ψευδολογία, και συναινεί στην αποχή από την ψευδολογία, και επαινεί την αποχή από την ψευδολογία· ο ίδιος απέχει από τη διχαστική ομιλία, και παρακινεί τους άλλους στην αποχή από τη διχαστική ομιλία, και συναινεί στην αποχή από τη διχαστική ομιλία, και επαινεί την αποχή από τη διχαστική ομιλία· ο ίδιος απέχει από τη σκληρή ομιλία, και παρακινεί τους άλλους στην αποχή από τη σκληρή ομιλία, και συναινεί στην αποχή από τη σκληρή ομιλία, και επαινεί την αποχή από τη σκληρή ομιλία· ο ίδιος απέχει από τη φλυαρία, και παρακινεί τους άλλους στην αποχή από τη φλυαρία, και συναινεί στην αποχή από τη φλυαρία, και επαινεί την αποχή από τη φλυαρία· ο ίδιος δεν είναι πλεονέκτης, και παρακινεί τους άλλους στη μη πλεονεξία, και συναινεί στη μη πλεονεξία, και επαινεί τη μη πλεονεξία· ο ίδιος δεν έχει κακόβουλο νου, και παρακινεί τους άλλους στον μη θυμό, και συναινεί στον μη θυμό, και επαινεί τον μη θυμό· ο ίδιος έχει ορθή άποψη, και παρακινεί τους άλλους στην ορθή άποψη, και συναινεί στην ορθή άποψη, και επαινεί την ορθή άποψη - με αυτές τις σαράντα ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος, σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στον παράδεισο».

225-228. «Προικισμένος με δέκα ιδιότητες, μοναχοί, διατηρεί τον εαυτό του πληγωμένο και βλαμμένο... κ.λπ... διατηρεί τον εαυτό του απλήγωτο και αβλαβή... κ.λπ... με είκοσι, μοναχοί... κ.λπ... με τριάντα, μοναχοί... κ.λπ... Προικισμένος με σαράντα ιδιότητες, μοναχοί, διατηρεί τον εαυτό του πληγωμένο και βλαμμένο... κ.λπ...

229-232. «Προικισμένος με δέκα ιδιότητες, μοναχοί, κάποιος εδώ με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιέται στον κόσμο της αθλιότητας, στον κακότυχο κόσμο, στον κόσμο του ξεπεσμού, στην κόλαση... κ.λπ... κάποιος εδώ με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιέται στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο. Με είκοσι, μοναχοί... κ.λπ... με τριάντα, μοναχοί... κ.λπ... Προικισμένος με σαράντα ιδιότητες, μοναχοί, κάποιος εδώ με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιέται στον κόσμο της αθλιότητας, στον κακότυχο κόσμο, στον κόσμο του ξεπεσμού, στην κόλαση... κ.λπ... κάποιος εδώ με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιέται στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο».

233-236. «Προικισμένος με δέκα ιδιότητες, μοναχοί, ο αδαής πρέπει να γίνει γνωστός... κ.λπ... ο σοφός πρέπει να γίνει γνωστός... κ.λπ... με είκοσι, μοναχοί... κ.λπ... με τριάντα, μοναχοί... κ.λπ... Προικισμένος με σαράντα ιδιότητες, μοναχοί, ο αδαής πρέπει να γίνει γνωστός... κ.λπ... ο σοφός πρέπει να γίνει γνωστός... κ.λπ... Με αυτές τις σαράντα ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ο σοφός πρέπει να γίνει γνωστός».

Το κεφάλαιο της ασκητικής ζωής, δεύτερο.

3. Διαδοχικές επαναλήψεις για το πάθος

237. «Για την άμεση γνώση του πάθους, μοναχοί, πρέπει να αναπτυχθούν δέκα φαινόμενα. Ποια είναι τα δέκα; Η αντίληψη της ρυπαρότητας, η αντίληψη του θανάτου, η αντίληψη της αποστροφής για την τροφή, η αντίληψη της δυσαρέσκειας για ολόκληρο τον κόσμο, η αντίληψη της παροδικότητας, η αντίληψη του υπαρξιακού πόνου στο παροδικό, η αντίληψη του μη-εαυτού στον υπαρξιακό πόνο, η αντίληψη της εγκατάλειψης, η αντίληψη του μη πάθους, η αντίληψη της παύσης - Για την άμεση γνώση του πάθους, μοναχοί, πρέπει να αναπτυχθούν αυτά τα δέκα φαινόμενα».

238. «Για την άμεση γνώση του πάθους, μοναχοί, πρέπει να αναπτυχθούν δέκα φαινόμενα. Ποια είναι τα δέκα; Η αντίληψη της παροδικότητας, η αντίληψη του μη-εαυτού, η αντίληψη της αποστροφής για την τροφή, η αντίληψη της δυσαρέσκειας για ολόκληρο τον κόσμο, η αντίληψη του σκελετού, η αντίληψη του σκουληκιασμένου πτώματος, η αντίληψη του μελανιασμένου, η αντίληψη του πυώδους, η αντίληψη του διαμελισμένου, η αντίληψη του διογκωμένου - Για την άμεση γνώση του πάθους, μοναχοί, πρέπει να αναπτυχθούν αυτά τα δέκα φαινόμενα».

239. «Για την άμεση γνώση του πάθους, μοναχοί, πρέπει να αναπτυχθούν δέκα φαινόμενα. Ποια είναι τα δέκα; Ορθή άποψη, ορθός λογισμός, ορθή ομιλία, ορθή πράξη, ορθός βιοπορισμός, ορθή προσπάθεια, ορθή μνήμη, ορθή αυτοσυγκέντρωση, ορθή γνώση, ορθή απελευθέρωση - Για την άμεση γνώση του πάθους, μοναχοί, πρέπει να αναπτυχθούν αυτά τα δέκα φαινόμενα».

240-266. «Για την πλήρη κατανόηση του πάθους, μοναχοί... κ.λπ... για την πλήρη εξάλειψη... για την εγκατάλειψη... για την εξάλειψη... για την παρακμή... για το μη πάθος... για την παύση... για την απόρριψη... για την παραίτηση... κ.λπ... αυτά τα δέκα φαινόμενα πρέπει να αναπτυχθούν.

267-746. «Του μίσους... κ.λπ... της αυταπάτης... της οργής... της εχθρότητας... της περιφρόνησης... της θρασύτητας... της ζήλιας... της τσιγκουνιάς... της απάτης... της δολιότητας... της ισχυρογνωμοσύνης... της αντιζηλίας... της αλαζονείας... της υπεροψίας... της ματαιότητας... της αμέλειας για την πλήρη κατανόηση... κ.λπ... για την πλήρη εξάλειψη... για την εγκατάλειψη... για την εξάλειψη... για την παρακμή... για το μη πάθος... για την παύση... για την απόρριψη... για την παραίτηση... κ.λπ... πρέπει να αναπτυχθούν αυτά τα δέκα φαινόμενα».

Τέλος της συντόμευσης της λαγνείας.

Τέλος του κειμένου της συλλογής των δεκάδων.

ΠΑΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΑΥΤΗ ΤΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Η παρούσα μετάφραση αποτελεί μέρος του PaliVerse Project, της πρώτης πλήρους και ενιαίας αγγλικής μετάφρασης του Κανόνα Πάλι, μαζί με τα Σχόλια (Aṭṭhakathā) και τα Υποσχόλια (Ṭīkā) και συνοδεύεται από διαδραστικά εργαλεία μελέτης. Το PaliVerse είναι ένα έργο σε εξέλιξη. Οι μεταφράσεις που δημιουργούνται με τεχνητή νοημοσύνη βελτιώνονται συνεχώς μέσω αναθεωρήσεων και σχολίων από ειδικούς. Το παρόν κείμενο αποτελεί την πιο πρόσφατη μετάφραση κατά την ημερομηνία λήψης.

Ημερομηνία δημιουργίας PDF: 14 Σεπτεμβρίου 2026

ΠΩΣ ΝΑ ΠΑΡΑΘΕΣΕΤΕ ΤΗΝ ΠΗΓΗ

PaliVerse (2026). Ο Τριμερής Κανόνας. Ο Κανόνας των Ομιλιών. 4. Η συλλογή των αριθμημένων ομιλιών. 10. Το βιβλίο των δέκα. 4. Η τέταρτη πεντηκοντάδα έχει ανακτηθεί από το paliverse.org

© 2026 The PaliVerse Project · Με επιφύλαξη παντός δικαιώματος
Κέντρο Μελέτης και Πρακτικής Βουδισμού Τεραβάδα
Αστική Μη Κερδοσκοπική Εταιρεία εγγεγραμμένη στην Ελλάδα
Το παρόν PDF μπορεί να διανέμεται ελεύθερα για σκοπούς μελέτης και πρακτικής.

PaliVerse.org